

Crònica

JOVES INVESTIGADORS

PUBLICACIÓ DE L'ARXIU MUNICIPAL DE LLAGOSTERA
ANY XV (2007) • NÚMERO 31

24 ANYS DE DEMOCRÀCIA
(1979-2003) CRÒNICA POLÍTICA
DE LLAGOSTERA

Aquest treball ha estat el guanyador del IV Premi de recerca Crònica Joves Investigadors (2006) al millor treball de recerca de l'Àrea d'Humanitats de l'IES Llagostera.

El Premi Crònica Joves Investigadors va ser creat conjuntament per l'Ajuntament de Llagostera, a través de l'Arxiu municipal, i l'IES Llagostera l'any 2002 amb la intenció de potenciar la recerca local entre els joves de batxillerat.

24 ANYS DE DEMOCRÀCIA. 1979-2003

CRÒNICA POLÍTICA DE LLAGOSTERA

Sílvia Comas Malagraba

Introducció

A dia d'avui, a abril del 2007, Llagostera es troba immersa en una nova campanya electoral. Quan aquest Crònica surti a la llum, les eleccions del 27 de maig ja hauran passat i llavors serà l'hora que els elegits per anar a l'Ajuntament comencin a governar: nomenin a l'alcalde, distribueixin les funcions de cada regidor i sobretot comencin a treballar per al poble.

Això és el que em vaig proposar ara fa dos anys, a l'inici del meu treball de recerca: elaborar un informe sobre les eleccions democràtiques a Llagostera, és a dir, analitzar les diferents campanyes electorals, les diverses formacions dels consistoris, les accions dutes a terme per cada legislatura i les polèmiques en què s'ha vist immersa la població des del 1979 al 2003.

Per arribar a obtenir tota aquesta informació, l'arxiu municipal de Llagostera va ser el principal motor de recerca, de manera que vaig servir-me de la propaganda i els fulletons electorals, els butlletins d'informació municipal i de Llagostera i les diferents actes de constitucions dels diversos ajuntaments. Per elaborar el resum de les accions fetes de cada consistori, vaig consultar el recull de retalls de diari que es guarden a la biblioteca Julià Cutiller de Llagostera. Com que va ser inaugurada a finals del 1982, a la biblioteca només disposen de les notícies a partir d'aquest any fins a l'actualitat. Per tant, també vaig consultar l'arxiu del diari "El Punt" per poder extreure les notícies anteriors a la creació de la biblioteca.

Pel que fa a l'organització del text, cada legislatura conté el transcurs de la campanya electoral, la formació del consistori, el que ha fet aquest per al poble i el conflicte més important durant la legislatura, tot i que en un principi el treball també contenia una entrevista amb l'alcalde o alcaldessa de la vila en aquella etapa.

Pel que fa a les accions fetes pel consistori, es subdivideixen en diferents apartats com es poden trobar en els diaris, com per exemple urbanisme, sanitat, indústria, educació, esports, medi ambient, etc.

Finalment només queda per dir que aquest Crònica és una part de la història de la política municipal llagosterenca, és el recull dels 24 primers anys en democràcia.

1979-1983

Campanya electoral

Per primer cop després de la dictadura franquista, el 3 d'abril del 1979 els habitants dels municipis d'arreu de l'Estat Espanyol van elegir de forma democràtica qui seria el seu primer alcalde d'aquesta nova etapa i també com estaria format el nou consistori d'aquest nou període.

Per tal de facilitar la feina als electors, un conjunt de persones dels pobles s'agrupaven representant un partit polític i presentaven per primer cop una candidatura per tal que els votessin.

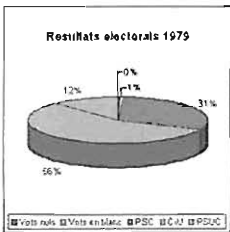
A Llagostera havien estat tres els partits polítics que amb el suport de diverses persones del poble podien presentar candidatura a les primeres eleccions democràtiques municipals. Després de diverses reunions, Convergència i Unió (CiU), el Partit Socialista (PSC) i el Partit Socialista Unificat (PSUC) eren els candidats per governar Llagostera durant els propers 4 anys.

Consistori

El primer ajuntament democràtic llagosterenc es va caracteritzar pel fet de tenir una dona ocupant l'alcaldia de Llagostera. Era evident que el poble avançava, ja que van ser tres les dones que van formar part d'aquest primer consistori democràtic.

Després d'aquella primera campanya electoral, amb tres candidatures (PSC, CiU i PSUC), el 3 d'abril de 1979 es va decidir qui seria finalment el nou alcalde del poble i els seus regidors de forma democràtica.

Dels 3.597 electors que havien estat cridats a les urnes, 2.524 van exercir el seu dret a vot (un 70%), mentre que 1.037 no van votar.

Els resultats

Convergència i Unió (CiU) va guanyar per majoria absoluta, amb el 56 % dels vots (1.418), mentre que el Partit Socialista (PSC) va obtenir un 31 % (779 vots) i el Partit Socialista Unificat (PSUC) un 12 % (300 vots). Un 1 % (19 vots) eren en blanc i 6 vots van ser considerats nuls.

Maria Gifre, mestressa de casa de 46 anys, desenvoluparia la tasca d'alcaldessa del poble amb 7 vots a favor mentre que Salvador Parés va rebre 4 vots. Tot i això, aquest primer ajuntament democràtic va ser un govern d'unitat i tots els regidors varen iniciar la legislatura formant part de l'equip de govern.

Nom	Càrrec – Regidories delegades	Partit polític	Dimitís/renúncia
Maria Gifre Rodríguez	Alcaldessa	CiU	03-05-1980
Josep Codina Costa	1r. Tinent d'alcalde / Urbanisme	CiU	
Joan Mestres Fullà	Personal i festes	CiU	
Miquel Llinàs Ollveras	Transports, ponts i camins, escorxador i mercats.	CiU	
Jaume Viñas Casas	2n. Tinent d'alcalde / Conservació dels edificis culturals, llum i beneficència	CiU	
Fermí Santamaría Molero	Esports, bombers, biblioteca i museus	CiU	
Joan Soler Raurich	3r. Tinent d'alcalde / Hisenda, vivenda, llum i beneficència	CiU	10-09-1980
Salvador Parés Vila	Cementiri, exposicions, conferències, aigua i Escola de Belles Arts	PSC	30-10-1979
Lluís Nuell Creus	4t. Tinent d'alcalde / Tràfic i escombraries	PSC	30-10-1979
Montserrat Bosch Roca	Ajudant de la regidoria d'urbanisme i de la d'esports	PSC	03-10-1979
Maria Serra Bou	Sanitat, ajudant de biblioteca i museus	PSUC	09-10-1980

Consistori sorgit de les primeres eleccions democràtiques el 3 abril de 1979.

(AMLLA. Fons AV 23 de febrer - Butlletí de Llagostera. Foto Xavier Ruiz)

Període de renúncies i dimissions

Aquesta primera etapa democràtica es caracteritza, bàsicament, pel gran nombre de renúncies i dimissions entre els regidors.

Després de la primera dimissió de Montserrat Bosch per motius personals, es van produir les renúncies a les regidories dels socialistes Salvador Parés i Lluís Nuell per desacord amb el grup convergent i el 30 d'octubre del 1979 varen passar a l'oposició.

Per motius personals també dimitirien del càrrec Joan Soler, substituït per Jaume Clara, i un any més tard Maria Serra, que seria substituïda per Esteve Saltó Gesaldí.

Maria Gifre també plega

Enmig de totes les dimissions dites anteriorment, Maria Gifre, primera alcaldessa democràtica de Llagostera, va decidir renunciar al càrrec per motius personals el 3 de maig del 1980, després de 13 mesos de govern. El seu substitut va ser Josep Codina Costa, que ocupava el segon lloc de la candidatura convergent del 1979 i que en aquells moments era primer tinent d'alcalde de la vila. En la presa de possessió del càrrec d'alcalde, Codina va obtenir 7 vots a favor, mentre que els 4 restants eren en blanc.

Remodelació del consistori

Els canvis obliguen a una remodelació del consistori que, fins a final de legislatura quedà així:

Nom	Càrrec – Regidories delegades	Partit polític
Josep Codina Costa	Alcalde	CiU
Josep Puig Rodó	Conservació dels edificis culturals, llum i serveis socials.	CiU
Joan Mestres Fullà	Personal i festes	CiU
Miquel Llinàs Oliveras	Disciplina urbanística, transports, ponts i camins, escorxador i mercats.	CiU
Jaume Viñas Casas	Urbanisme, planificació i gestió urbanística i beneficència	CiU
Fermí Santamària Molero	Esports. Bombers, tràfic, biblioteca, exposicions i Escola de Belles Arts	CiU
Joan Soler Raurich/ Jaume Clara Jou	Hisenda, llum i aigua.	CiU
Salvador Parés Vila	A l'oposició des de 23-10-1979 per desacord amb l'equip de govern	PSC
Lluís Nuell Creus		PSC
Jaume Ventura Prim		PSC
Esteve Saltó Gesaldi	Sanitat, sanejament, escombraries, conferències i museus	PSUC

Accions Sens dubte el primer ajuntament democràtic l'lagosterenc no va tenir les coses fàcils i no va poder realitzar tot el que hauria volgut. L'aprovació de les Normes Subsidiàries del Planejament Urbanístic i l'inici de la que seria la zona esportiva segurament van ser-ne les obres més importants.

Urbanisme

LES NORMES SUBSIDIÀRIES DEL PLANEJAMENT URBANÍSTIC

Les Normes van significar un nou replantejament urbanístic del poble, ja que Llagostera no havia tingut cap Pla General aprovat.

Josep Codina va presentar les Normes Subsidiàries del Planejament Urbanístic al poble el 8 de juny de 1982. Per a aquella ocasió l'ajuntament va editar un butlletí bilingüe on s'explicava en què consistien les Normes Subsidiàries i que contenia un breu resum del planejament, que també estava exposat a l'ajuntament.

Les Normes Subsidiàries delimitaven els tres tipus de sòl: urbà, urbanitzable i no urbanitzable. Pel que fa a obres del nucli urbà, es preveia l'obertura de dos nous carrers, la construcció de dues petites places, en els sectors del Mas Sec i a Cantallops, i la protecció del bosc de darrere el cementiri i del parc de la Torre com a "pulmons" del poble.

Després d'una llarga tramitació, les Normes s'aprovaven de manera definitiva el 07-12-1983.

REMODELACIÓ DE CARRERS

En aquesta primera etapa democràtica molts carrers es van veure modificats, tant pel canvi de nomenclatura a causa de la caiguda de la dictadura, com per les millores en la urbanització i en els serveis. Carrers poc habitats com Ganix, Pocafarina, Ricard Casademont i la zona del cementiri van anar-se urbanitzant de tal manera que el poble va començar a créixer cap a un altre sector una mica oblidat fins aleshores. La urbanització d'aquests carrers també la va afavorir la necessària obra de pavimentació del voltant del cementiri municipal, perquè s'hi pogués accedir d'una forma més còmoda.

Pel que fa a la nomenclatura, l'ajuntament va decidir canviar els noms de caire franquista per noms que reflectissin la cultura catalana. En el ple del mes de juny de 1979 es va donar una relació dels noms que en un principi s'haurien de canviar i se'n van proposar de nous. La plaça dels Caiguts es va passar a anomenar plaça del Castell, el carrer General Mola es va dir Consellers, la plaça del 18 de Juliol es passava a dir plaça de la Llibertat, entre d'altres canvis.

La titularitat de la residència geriàtrica Josep Baulida va ser objecte d'una gran polèmica entre els anys 1980 i 1981. (AMLLA. Fons Ajuntament de Llagostera. Foto autor desconegut)

dar nomenar una nova junta, amb representants de l'ajuntament, i que la que hi havia hagut fins al moment hauria de plegar. La residència geriàtrica Josep Baulida, coneguda popularment com "l'hospital" té uns orígens molt antics. A començaments de 1803 es va traslladar a una casa cedida per mossèn Josep Baulida al morir que també va deixar uns béns com a fundació per al seu manteniment. Francesc Fonolleres Vilallonga es va considerar l'hereu de confiança de Baulida i va continuar dirigint l'hospital.

Esports

INICIS DE LA ZONA ESPORTIVA

La zona esportiva es va iniciar amb la construcció de la pista poliesportiva (1981) i de la piscina municipal (1983). La primera, que va ser inaugurada el 10 de gener de 1982, havia de ser utilitzada pels equips locals per tal que poguessin disputar partits i entrenaments de "futbito", hoquei, handbol, bàsquet masculí i femení, entre d'altres. Per altra banda, la piscina va ser inaugurada el 27 d'abril de 1983 pel president de la Generalitat, Jordi Pujol, el qual va descobrir la placa de commemoració de l'acte, la primera que hi havia a Llagostera d'aquest nou període democràtic.

Les dues instal·lacions es van construir prop del camp de futbol, ja que d'aquesta manera, amb tots els equipaments ubicats a la mateixa zona, es veia més fàcil la creació d'una zona esportiva.

Sanitat

LA MUNICIPALITZACIÓ DE LA RESIDÈNCIA JOSEP BAULIDA

La polèmica sobre si l'hospital de Llagostera era municipal o no es va generar entre els anys 1980 i 1981, quan la regidora de Sanitat, Maria Serra (PSUC), havia demanat els comptes a la Junta de l'hospital, la qual es va negar a presentar-los al·legant que l'hospital no era municipal, sinó una fundació privada. Com que l'assumpte no estava del tot clar, es va encarregar al secretari d'elaborar un informe. En aquest es deia que l'hospital era municipal i que a partir d'aquest moment s'hauria d'ajustar a la normativa legal que li corresponia. La junta de l'hospital no va estar d'acord amb l'informe i per tant es va demanar el parer de la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya, la qual es va manifestar a favor de l'ajuntament.

Finalment l'ajuntament va acordar

nomenar una nova junta, amb representants de l'ajuntament, i que la que hi havia hagut fins al moment hauria de plegar.

La residència geriàtrica Josep Baulida, coneguda popularment com "l'hospital" té uns orígens molt antics. A començaments de 1803 es va traslladar a una casa cedida per mossèn Josep Baulida al morir que també va deixar uns béns com a fundació per al seu manteniment. Francesc Fonolleres Vilallonga es va considerar l'hereu de confiança de Baulida i va continuar dirigint l'hospital.

Esports

INICIS DE LA ZONA ESPORTIVA

La zona esportiva es va iniciar amb la construcció de la pista poliesportiva (1981) i de la piscina municipal (1983). La primera, que va ser inaugurada el 10 de gener de 1982, havia de ser utilitzada pels equips locals per tal que poguessin disputar partits i entrenaments de "futbito", hoquei, handbol, bàsquet masculí i femení, entre d'altres. Per altra banda, la piscina va ser inaugurada el 27 d'abril de 1983 pel president de la Generalitat, Jordi Pujol, el qual va descobrir la placa de commemoració de l'acte, la primera que hi havia a Llagostera d'aquest nou període democràtic.

Les dues instal·lacions es van construir prop del camp de futbol, ja que d'aquesta manera, amb tots els equipaments ubicats a la mateixa zona, es veia més fàcil la creació d'una zona esportiva.

Cultura

LA BIBLIOTECA JULIÀ CUTILLER

El 28 de novembre de 1982 Marta Ferrussola, esposa del president de la Generalitat Jordi Pujol, Max Canher, conseller de cultura, i Arcadi Calzada, president de la Diputació, van inaugurar l'edifici de la Casa de les Vídues, on s'establiren des d'aquell moment la biblioteca municipal i l'escola de belles arts.

L'edifici, situat a la plaça Llibertat, considerat monument històric nacional, va ser restaurat en set anys de treball continu. L'obra ja havia estat començada per l'ajuntament anterior i havia estat motiu de polèmica ja que es considerava que es destinava massa pressupost a les obres de restauració (uns dotze milions de pessetes).

TORNEN LES FESTES, LES CELEBRACIONS I LES TRADICIONS POPULARS

Un cop acabada la dictadura, Llagostera es va tornar a veure envoltada de festes i tradicions que, amb el pas dels anys, havien anat quedant oblidades.

El primer 11 de setembre celebrat a la població va ser el de l'any 1978. Malgrat que no se'n tenen gaires dades, va ser un dia força emotiu per molts dels que van decidir celebrar-lo. Del següent sí que n'hi ha més informació. Aquell dia es va realitzar un concurs de dibuix infantil, una cercavila a càrrec de les Majorettes del col·legi Ntra. Sra. del Carme i d'un grup d'animació, un espectacle infantil, una audició i ballada de sardanes, un parlament i un sopar popular. Va ser també el 1978, concretament a l'estiu, que es va organitzar el primer solstici. La festa consistia a passar una bonica vetllada a la plaça Balladora de St. Llorenç, des de la posta fins a la sortida del sol. La nit anava acompanyada d'un sopar popular i de nombrosos concerts oferts per diversos grups, tant de la vila com de fora.

L'any 1981 es va recuperar la celebració de l'Aplec de Panedes. Aquesta festa es celebrava al veïnat de Panedes. Durant el dia es realitzaven diferents activitats com una caminada des del poble per arribar a la capella, un concurs de rams de flors de bosc, l'elecció

El solstici d'estiu a la plaça Balladora de Sant Llorenç una nova festa popular que s'inicia el 1978.

(AMLLA. Fons AV 23 de febrer - Butlletí de Llagostera . Foto autor desconegut)

de la pubilla de Panedes, un dinar popular i una audició i ballada de sardanes.

L'any 1981 també va ser el primer que es va organitzar la primera mostra de teatre, organitzada pels Amics del Teatre de Llagostera. La mostra consistia en dos mesos de representacions teatrals cada cap de setmana al Casino Llagosterenc.

D'altra banda, l'abril de 1980 es va organitzar la primera trobada sardanista de Llagostera a la plaça Catalunya. La trobada va rebre una nombrosa participació.

Comunicació

EL BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

El Butlletí de Llagostera va néixer l'any 1980, després que no existís cap publicació local des que el 1967 va sortir l'últim número de *Lacustària*. *El Butlletí de Llagostera*, que editava mensualment l'Associació de Veïns 23 de febrer, tractava temes de l'actualitat del poble i cada mes s'endinsava en un tema concret, com per exemple els museus. També s'hi podien trobar cròniques dels diferents membres de la redacció, articles sobre els problemes socials del moment, la secció de la "veu dels lectors", on els ciutadans podien enviar cartes als joves integrants del Butlletí per tal que sortissin publicades, entre d'altres.

La polèmica

L'aeròdrom de Panedes, molts anys de polèmica

El projecte de l'aeròdrom de Panedes es va presentar a l'ajuntament abans que es produïssin les primeres eleccions democràtiques. L'alcalde en aquells moments, Narcís Casas, va reunir durant el març de 1979, les forces vives de la població per tal d'explicar-los la proposta que els havien fet. Els representants de les forces vives de la població (CiU, ERC, PSC, PSUC i l'Associació de Veïns 23 de febrer) van decidir que cap de les forces polítiques es pronunciarien sobre el projecte fins que haguessin passat les eleccions municipals.

Un cop aquestes van ser passades, les Normes Subsidiàries van preveure la futura construcció d'un aeròdrom al veïnat de Panedes. Però, finalment, en aquella ocasió els promotors de la iniciativa no van arribar a presentar el projecte definitiu a l'ajuntament.

Els promotors de l'aeròdrom havien comprat uns terrenys del pla de Panedes per instal·lar unes pistes esportives d'aterratge, de 930 metres de llarg per 28 metres d'amplada, per a avionetes particulars. Al costat de la pista s'hi preveia construir una torre de control, tallers, edificis, deu pistes de tennis, una piscina olímpica, una pista de kàrting, un poblat amb botigues, un hostel, un hotel i un càmping de quatre hectàrees. A més s'hi volia fer una zona urbanitzable que comprenia setanta-cinc parcel·les de divuit mil metres quadrats.

Motor Ibèrica

Una altra polèmica en la qual es va veure immers el primer consistori democràtic va ser la construcció de la pista de proves de Motor Ibèrica. L'empresa ja havia anunciat la seva intenció d'instal·lar-se als terrenys de can Gascons durant el mandat de Casas a finals de la dictadura franquista.

L'ajuntament va deixar clar que aquest projecte no es tiraria endavant ja que molts veïns s'oposaven a la construcció de la pista perquè creien que danyava l'entorn i creava un impacte visual i mediambiental.

1983-1987

Campanya electoral

Amb més ganes que mai, els partits polítics es van posar a treballar per tal de sortir elegits, ells i els seus representants, en les segones eleccions democràtiques municipals, que es durien a terme el 8 de maig del 1983.

Durant la primavera del 1983, Llagostera es va veure immersa en una nova campanya electoral, aquest cop amb tot un seguit de propaganda que es va repartir pels diversos indrets de la població d'uns quants dels partits que es presentaven. A diferència de les eleccions de 1979, aquest cop Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) també presentava una candidatura a Llagostera per tal de competir amb la de Convergència i Unió (CiU), la del Partit Socialista de Catalunya (PSC) i la del Partit Socialista Unificat Català (PSUC).

La proposta electoral de CiU

CiU ja tenia coneixement del que significava una campanya electoral, com també el que volia dir governar durant quatre anys l'ajuntament de Llagostera.

La candidatura de CiU, amb Josep Puig com a cap de llista, es presentava als llagosterencs com un grup de persones que no pertanyien a cap ideologia de partit, sinó que defensaven un pensament català, nacionalista i no vinculat a cap ideologia forana, amb l'única intenció d'ajudar els veïns de Llagostera des de l'ajuntament.

Entre les seves propostes electorals hi havia: renovar i ampliar l'hospital municipal, crear beques per a l'ampliació d'estudis, potenciar la neteja pública, fundar un servei d'urgències de bombers, compondre un cos de Policia Municipal competent, aplicar les normes subsidiàries, acabar les obres d'ampliació del cementiri municipal, solucionar el problema de les urbanitzacions, crear un fons de suport a les iniciatives culturals, crear una emissora de ràdio municipal, crear un consell d'esports, construir el dispensari municipal i informar periòdicament de l'evolució de les finances.

Consistori sorgit de les eleccions municipals celebrades el 8 de maig de 1983.
(AMLLA. Fons Ajuntament de Llagostera.
Foto autor desconegut)

El progrés, la honestedat i la democràcia del PSC

La secció local del PSC, amb Josep Albà al capdavant, defensava en el seu programa electoral una idea de progrés, equitat i honestedat, tot adjuntant una definició de democràcia com a sinònim de llibertat i defensant per sobre de tot els interessos col·lectius del poble de Llagostera, per sobre, dels individuals i particulars de la gent que governa l'ajuntament.

El PSC de Llagostera va repartir pel poble un programa de mà amb setanta-cinc punts, és a dir, setanta-cinc propostes que ells creien que eren les més importants per tirar endavant Llagostera en els pròxims quatre anys. Algunes eren: fer un balanç de l'estat general del municipi, eliminar l'especulació i el favoritisme polític en la concessió d'obres municipals, revisar les despeses municipals, crear consells o comissions per a les àrees de cultura, festes, esports, sanitat..., construir el dispensari municipal, potenciar al màxim les activitats culturals, fomentar les activitats extraescolars, construir un pavelló poliesportiu, trobar una solució definitiva per a la regulació de les urbanitzacions i crear un servei nocturn d'urgències.

A més, hi afegien el que no farien mai, on destacava "silenciar la veu de l'oposició" i "negar la col·laboració".

Sense propostes d'ERC i del PSUC

Tant per part d'Esquerra Republicana de Catalunya com del Partit Socialista Unificat de Catalunya no es va editar cap tipus de propaganda electoral amb les seves, però sí que van presentar la seva candidatura. Els seus candidats a alcaldables eren Joan Puigdemunt, per part d'ERC i Maria Assumpció Serra, encapçalant el PSUC, com a les darreres eleccions municipals.

Consistori

El 8 de maig del 1983 es celebraven les segones eleccions democràtiques municipals. Aquesta vegada es disputaven el govern municipal quatre candidatures, CiU, PSC, PSUC i ERC (per primera vegada).

El segon consistori d'aquesta nova etapa democràtica engegava a Llagostera amb la novetat que estaria format per 13 regidors, dos més que en el consistori anterior, ja que Llagostera havia sobrepassat els 5.000 habitants.

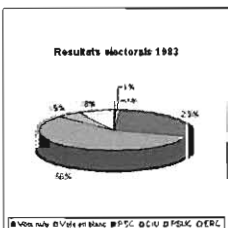
El nombre d'electors que constaven en el cens municipal s'havia incrementat, ja que aquesta vegada eren 3.725 llagosterencs els que estaven cridats a les urnes.

2.641 votants van anar al col·legi electoral, representant el 71 % dels electors.

Els resultats:

Altre cop Convergència i Unió va guanyar per majoria absoluta, amb 1.481 vots (56%), el Partit Socialista de Catalunya va obtenir 752 vots (29%), el Partit Socialista Unificat de Catalunya 138 vots (5%) i Esquerra Republicana de Catalunya 214 vots (8%), 16 vots van ser considerats nuls (1%) i 21 vots eren en blanc (1%).

En l'acte de proclamació del nou alcalde el resultat va ser l'esperat i no va generar gaires sorpreses: Josep Puig Rodó, que havia estat regidor de cultura en el consistori anterior, havia estat elegit amb vuit vots a favor, mentre que els altres cinc vots eren en blanc. Malgrat tot, aquest segon consistori va començar com un govern d'unitat.

Nom	Càrrec – Regidories delegades	Partit polític	Dimissió
Josep Puig Rodó	Alcalde	CiU	
Joan Gruart Comas	1r. Tinent d'alcalde / Cultura, turisme, trànsit i relacions públiques	CiU	
Àngel Grabulosa Corcoy	2n. Tinent d'alcalde / Assistència social, tercera edat, beneficència, ensenyament i escoles	CiU	
José Ramírez Cano	3r. Tinent d'alcalde / Planejament, gestió urbanística i obres	CiU	
Josep Turon Boadella	Mercat, escorxador, transport i ponts i camins	CiU	
Joaquim Comas Tarrés	Personal, escombraries, neteja del poble i dels entorns, enllumenat i hisenda	CiU	
Joan Coll Bueno	Esports, festes i disciplina urbanística	CiU	
Josep Blanch Vall-Hlosera	Ecologia, medi ambient, museus, exposicions, cementiri i Escola de Belles Arts	CiU	
Josep Albà Matamala	4t. Tinent d'alcalde / Sanejament, catàstrofes i atur	PSC	
Lluís Nuell Creus	Bombers, venda ambulants i parcs i jardins	PSC	Juny 1985
Joan Fabrellas Lloveras	Vivenda i aigua	PSC	
Concepció Aubó Casadevall		PSC	Juny 1983
Joan Puigdemunt Coll	Sanitat	ERC	

Període de renúncies i dimissions

El juny del 1983, dos mesos després de les eleccions municipals, Concepció Aubó Casadevall va renunciar al càrrec de regidora per motius personals i va entrar substituïnt-la el següent candidat de la llista del PSC, Salvador Parés Vila, que ja havia estat regidor en l'anterior consistori. Això va significar que tots els càrrecs del consistori llagosterenc quedaven ocupats per homes i no hi havia cap dona en el govern municipal.

El juny de 1985 Lluís Nuell Creus també va dimitir, ja que el seu fill aspirava a la concessió de l'explotació de les instal·lacions de la piscina municipal. Els motius que donava eren "estrictament personals i per ètica, ja que som els primers que hem de donar exemple". El va substituir Joan Carranza Peregrina.

Es forma una oposició al consistori

Durant la primavera de 1986, arran del nomenament de Joan Coll Bueno com a representant de l'ajuntament al consell escolar, els regidors socialistes van decidir plegar i passar a l'oposició per tal de continuar "fent poble". Els motius que els van portar a prendre aquesta decisió van ser la injustícia que representava per a ells que fos Coll el representant de l'ajuntament al consell si en realitat era Joan Carranza (del PSC) el regidor encarregat d'ensenyament. També perquè creien que el regidor convergent tenia un negoci dins el centre (regentava el menjador) i que "no creia en el centre llagosterenc" ja que portava els seus fills a una altra escola fora del municipi.

En definitiva, els socialistes es sentien discriminats de l'equip de govern i acusaven Convergència de tenir una obsessió per controlar-ho i polititzar-ho tot.

En aquest moment podríem donar per trencat el govern d'unitat.

Accions

Amb un regidor més que en l'anterior consistori, els encarregats de tirar endavant la segona legislatura democràtica, amb Josep Puig al capdavant, van intentar crear el que significava per a ells una vertadera revolució de l'economia local: la construcció de la zona industrial.

Urbanisme**URBANITZACIÓ DE LA PLAÇA CATALUNYA**

El febrer de l'any 1985 s'acordà que en un termini màxim de tres mesos, l'ajuntament rebria idees i suggeriments sobre la possible urbanització de la plaça Catalunya. En un principi la proposta era realitzar un concurs d'idees, però abans de crear expectatives falses d'un arranjament immediat, el consistori va optar per fer aquesta enquesta d'opinió.

Les alternatives que presentava l'ajuntament eren diverses: la plaça es podia adaptar com a jardí, parc d'infància, s'hi podien instal·lar fonts, escultures, però això sí, sense oblidar mai els aparcaments.

EL BARRI DE "REREMUR"

El maig de 1985 l'ajuntament va acordar establir unes normes especials per al nucli antic de Llagostera. El sector que envoltava l'església i la casa consistorial havia de comptar amb unes alçades màximes (per l'estretor dels carrers) i la regulació d'uns colors i d'uns acabats concrets de les façanes. Els carrers que es van veure afectats van ser l'Olivereta, el Santa Anna, el Processó, el del Fred i les places Llibertat, de la Vila i una part de la del Mercat.

Sanitat:**NOU DISPENSARI MUNICIPAL**

L'ajuntament va considerar primordial la construcció del dispensari municipal, que es va situar als antics terrenys de l'estació, ja que les Normes Subsidiàries havien previst que aquests havien de ser destinats a zona verda i equipaments municipals.

El projecte reflectia que l'edifici, d'aproximadament 140 metres quadrats, constaria de planta baixa i primer pis. A la planta baixa hi hauria dues grans sales d'espera, dues sales de consulta, una sala de cures i una recepció. El primer pis, al qual s'accediria a través d'unes escales interiors, amb la previsió de futur de construir-hi un

Visita a les obres del Consultori Municipal el maig de 1987, amb el conseller de Cultura, Francesc Ferrer, l'alcalde, Josep Puig i el regidor Àngel Grabulosa. (AMLLA Fons Ajuntament de Llagostera. Foto Xavier Ruiz)

ascensor, constaria de dues altres sales d'espera i dues consultes, una per a la llevadora i l'altra per dur-hi a terme cures.

En un futur es preveia que s'hi establissin altres serveis, com dentista, pediatre, o dotar l'equipament amb una màquina de rajos X.

Fins al moment, les consultes de caràcter lleu es realitzaven al dispensari instal·lat provisionalment als baixos de la residència Josep Baulida. Amb la construcció del nou dispensari es va començar a millorar el servei sanitari que ofería la vila.

Medi Ambient

LA FESTA DE L'ARBRE

La plantada d'arbres, que encara es realitza a l'actualitat, consistia en el fet que els escolars, acompanyats pels mestres de les seves escoles, passessin una estona fora de les aules envoltats per la naturalesa dels paratges de Llagostera. L'ajuntament proporcionava els arbres que els joves plantaven. Amb aquesta jornada es preveia que els infants valoressin la importància de la natura.

EL PARC DE LA TORRE

Amb l'objectiu d'ampliar el parc infantil que existia fins al moment, l'ajuntament estava duent a terme les tasques de neteja de la pineda del costat del parc de la Torre.

Els terrenys que s'estaven netejant havien estat venuts pels seus propietaris a l'ajuntament amb la finalitat que fossin destinats a augmentar la zona verda del municipi.

Indústria

ZONA INDUSTRIAL

Des dels seus inicis el sector industrial es creava amb la finalitat que s'hi establissin tot d'empreses que proporcionessin un gran nombre de llocs de treball. D'aquesta manera, segons l'ajuntament, els ciutadans de Llagostera no es veurien obligats a desplaçar-se a d'altres pobles per anar a treballar i també, segurament, seria un aspecte que tindrien en compte noves famílies que contemplessin la possibilitat d'instal·lar-se a la vila, fet que augmentaria el nombre de població de Llagostera. Per tant, amb la intenció de no convertir Llagostera en un poble dormitori, l'ajuntament va destinar deu hectàrees a zona industrial.

El lloc idoni per instal·lar-la eren els terrenys situats als afores del poble en direcció cap a la costa, ja que així seria un bon reclam perquè magatzems de serveis s'instal·lessin a la zona.

En un principi es preveia dividir la zona industrial en dos polígons per facilitar una ràpida implantació d'indústries en la que seria la primera fase i, posteriorment, elaborar amb més temps la segona fase.

Ben aviat, però, la polèmica va estar servida ja que molts pagesos de la zona van recordar a l'ajuntament que quan es va redactar el pla general de Llagostera, un enginyer agrònom va examinar les terres i les va qualificar d'explotació agrícola i que s'havia acordat que el polígon industrial s'establiria a l'altra banda de carretera. L'ajuntament no ho veia de la mateixa manera i considerava que aquells terrenys havien estat qualificats de sòl urbanitzable en la redacció de les Normes Subsidiàries i per tant el polígon es podia establir allà on es decidís que era el lloc més idoni. L'ajuntament al·legava que la zona que ells proposaven per construir la zona industrial era la millor, ja que hi havia establertes altres empreses i estava molt més a prop de la carretera que els terrenys urbanitzables de l'altre costat.

Malgrat les discrepàncies, tant l'ajuntament com els afectats coincidien que era necessari crear una zona industrial per tal de revifar l'economia local i que la gent no hagués d'anar a treballar fora.

Cultura

MUSEU

A mitjans del 1985 l'ajuntament va aconseguir posar d'acord diferents persones interessades en la creació d'un museu municipal i va decidir crear una junta directiva per tal de dirigir i controlar-ne l'elaboració.

La idea tenia els seus inicis el 1967, quan es va formar el Centre d'Estudis de Llagostera, amb la finalitat de recuperar la gran abundància de troballes, especialment de restes d'antics poblats ibèrics. En aquella ocasió, el museu no va ser possible, ja que després de reunir tota una llarga i important col·lecció de peces a l'hora de buscar un local per exposar-les van sorgir serioses discrepàncies i tot va quedar paralitzat.

El projecte del museu preveia tres seccions: la primera era exposar tot el que feia referència a l'etnologia, que es va situar a l'edifici de l'antiga estació. La segona consistia a exposar els materials referents a l'arqueologia: la seva seu va ser un edifici del carrer Alt de Girona. Finalment la tercera secció era la creació de l'arxiu municipal. En un futur es preveia que les tres parts del museu es poguessin ajuntar en un mateix edifici de dependències municipals.

El dissabte 16 de maig de 1987 Joaquim Ferrer, conseller de Cultura de la Generalitat, va inaugurar el museu. Ferrer va elogiar les dependències del museu municipal i va esmentar que propostes com la llagosterenca eren les adequades per a la cultura catalana. Com a cloenda de l'acte Enric Marquès va presentar el llibre "Llagostera", de la historiadora local Dolors Grau i Ferrando, llibre editat per la Diputació de Girona.

HOMENATGE A JAUME I PEL PRIVILEGI CONCEDIT

El Grup d'Amics de la Història de Llagostera feia temps que investigaven sobre el privilegi concedit a Llagostera per Jaume I l'any 1241.

El text íntegre que va escriure el rei es va reproduir en diferents butlletins d'informació municipal per tal que tot el poble en pogués conèixer el contingut, 743 anys després. Actualment es pot trobar el document reproduït a la sala de plens de l'ajuntament.

La inauguració del monument, finançat mitjançant aportacions populars i amb la col·laboració de la Generalitat i el consistori, la va dur a terme Joan Saqués, cap de serveis de cultura de la Generalitat de Catalunya a Girona, l'historiador Jaume Sobrequès i l'alcalde Josep Puig, que van fer unes petites intervencions elogiant la feina del Grup d'Amics de la Història Local (Centre d'investigacions culturals Lacustària). El monument està situat als jardí de l'ajuntament, entre aquest i les escales que baixen a la plaça Llibertat.

LLAR DE JUBILATS

El 8 d'abril de 1984 es va inaugurar la nova llar de jubilats, juntament amb les altres instal·lacions municipals situades entre el carrer Ganix i el carrer Àngel Guimerà: Llagostera Ràdio i les tres noves aules de la Llar d'infants municipal.

La inauguració va ser a càrrec del diputat López de Lerma, Xavier Soy i l'alcalde Josep Puig. A més mossèn Gabriel Solà va beneir les instal·lacions.

Celebració del primer aniversari de Llagostera Ràdio l'abril de 1985. (AMLLA. Fons AV 23 de febrer - Butlletí de Llagostera. Foto Joan Ventura)

Comunicació

LLAGOSTERA RÀDIO, 105.7 DE LA FM

Els estudis de Llagostera Ràdio van ser inaugurats juntament amb la llar del jubilat el 8 d'abril de 1984 per Xavier Soy, López de Lerma i l'alcalde Josep Puig.

Aquest projecte el dirigia Joan Carles Buhigas, que en va ser el director fins ben entrada la dècada dels noranta. Buhigas va procurar fer una ràdio dinàmica i jove, juntament amb la col·laboració de Pere Vila, Quim Planella i Xevi Ros, que van aplegar una sèrie de gent jove de manera que la mitjana d'edat dels col·laboradors no arribava als vint anys. Un total de cinquanta col·laboradors i amics de Llagostera Ràdio s'aplegaven als voltants dels micròfons en aquelles primeres etapes.

1987-1991

Campanya electoral

Tornaven a presentar-se eleccions i els partits tornaven a voler guanyar els vots dels electors. CiU, PSC i ERC es disputaven les eleccions municipals de Llagostera.

Velles cares ja conegudes a CiU

El candidat que proposava CiU com a alcaldable era Narcís Casas, un empresari de la vila que ja havia estat al capdavant de l'ajuntament entre el 1972 i el 1979.

Casas presentava el seu programa com una proposta oberta a tot allò que fos bo i convenient per al poble, una proposta oberta al diàleg, a la participació i als suggeriments dels veïns amb la intenció de no defraudar els qui li atorguessin la confiança mitjançant el vot. Entre les seves propostes hi havia reactivar el segon pla de sanejament, revisar les Normes Subsidiàries, solucionar la problemàtica de les urbanitzacions, urbanitzar la plaça Catalunya, ajudar les entitats, ampliar i millorar la residència geriàtrica, posar en servei el nou dispensari municipal, ampliar la llar d'avis i l'emissora municipal,

construir un pavelló poliesportiu i fer de l'ajuntament la casa de tots els llagosterencs.

Un servei diferent per part del PSC

El Partit Socialista, amb Lluís Nuell al capdavant, proposava als llagosterencs un ajuntament representatiu, transparent i participatiu, ja que creia que els vuit anys de domini convergents havien servit de poca cosa perquè havien fet de l'ajuntament una cosa seva al servei de la conveniència d'alguns i no una cosa de tots els llagosterencs.

El PSC i el seu programa ofería als electors promoure la zona industrial, mantenir en condicions l'escola pública, promocionar la cultura i els esports locals, municipalitzar l'escola bressol, sanejar hisenda, protegir els paratges i els boscos, solucionar els problemes de les urbanitzacions, entre d'altres.

ERC busca un consistori representatiu

Esquerra Republicana de Catalunya, que presentava Alfons Elordi com a alcaldable, no buscava guanyar les eleccions sinó que recordava als llagosterencs la importància que CiU no obtingués la majoria absoluta, ja que així podrien constituir un ajuntament més representatiu, amb diferents ideologies al govern municipal, les que haguessin escollit els electors. El grup local d'ERC ofería, a més, un grup de persones decidides a realitzar una bona tasca de govern, preparades i amb la capacitat de fer grans coses per al benestar de Llagostera.

Entre les seves propostes hi havia escollir uns millors terrenys per destinar-hi la zona industrial, acabar definitivament el dispensari municipal, construir una nova depuradora, legalitzar les urbanitzacions, dinamitzar la indústria i l'agricultura, finalitzar la plaça Catalunya, procurar pel correcte ensenyament del català a les escoles i rehabilitar i netejar els boscos que es troben en mal estat.

Debat d'alcaldables amb
Lluís Nuell, Narcís Casas
i Alfons Elordi el juny de
1987.

(AMLLA. Fons AV 23
de febrer- Butlletí de
Llagostera.

Foto autor desconegut)

La gran absència del PSUC

L'absència en aquestes eleccions, recordant les anteriors, va ser la del Partit Socialista Unificat de Catalunya, el PSUC, que no es va presentar a les eleccions.

El grup local de Llagostera del PSUC va editar una carta destinada als llagosterencs on s'explicava els motius pels quals no s'havien presentat. El PSUC volia formar una candidatura d'esquerres, unitària, on hi hagués representat tot un ampli ventall de les forces progressistes, ja que creien que aquesta era l'única manera d'acabar amb la majoria conservadora que mirava pels interessos d'uns pocs i no pas per als del conjunt de la població.

Després d'haver intentat negociar amb el PSC i amb ERC, el PSUC no podia complir els seus objectius i notificava als electors que renunciaven a presentar-se a les eleccions municipals de 1987, esperant que en les properes (les de 1991) es possessin tots d'acord i es pogués formar, finalment, la força unitària d'esquerres i, així, es pogués produir el necessari tomb que creien que li feia falta a Llagostera.

Consistori

En les eleccions celebrades el deu de juny de 1987 es disputaven el govern municipal tres partits: Partit Socialista de Catalunya, Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya.

3.877 llagosterencs estaven cridats a les urnes per exercir el seu dret a vot. Van ser 2.624 els que van anar al col·legi electoral a votar. Això va representar que un 67,68 % dels electors decidissin quina força política governaria el consistori municipal en els propers quatre anys.

Resultats:

Convergència i Unió es va reafirmar i va tornar a guanyar les eleccions municipals amb majoria absoluta amb el 60% de suport ciutadà (1.597 vots). El Partit Socialista va ser la segona força més votada amb un 24 % (o el que és el mateix, 631 vots). Esquerra Republicana va obtenir un 12 % dels vots (exactament 308 vots).

El nou consistori estava format per 9 regidors de CiU, 3 del PSC i 1 d'ERC. En l'acte de proclamació del nou alcalde el resultat va ser el següent: Narcís Casas, últim alcalde durant l'època franquista i la transició tornava a governar el municipi llagosterenc amb 13 vots a favor, és a dir amb el suport de tots els partits. Tornava el govern d'unitat

Nom	Càrrec - Regidories delegades	Partit polític
Narcís Casas Masgrau	Alcalde	CiU
Robert Portas Gruart	1r. Tinent d'alcalde / Urbanisme i obres públiques	CiU
Josep Mir Miquel	Esports	CiU
Francesc Boadella Butiñach	Governació, serveis, seguretat ciutadana, neteja del poble i rodalies, policia i bombers, circulació i escombraries.	CiU
Josep Ayach Costa	Pagesia, mercat i venda ambulat	CiU
Josep Agustí Canals	4t. Tinent d'alcalde / Hisenda, patrimoni, economia i escorxadors	CiU
Salvador Debant Ribera	Tercera edat, llar d'infants, festes, assistència social i cementiri	CiU
Lluís Ciurana Paradedà	Parcs, jardins i sanejament	CiU
Robert Badosa Ferrerós	Defensa forestal	CiU
Lluís Nuell Creus	2n. Tinent d'alcalde / Cultura, ensenyament, beneficència i ecologia	PSC
Joan Fabrellas Lloveras	Aigua i enllumenat públic	PSC
Josep Albà Matamala	3r. Tinent d'alcalde / biblioteca, museus i escola de belles arts	PSC
Alfons Elordi Martín	Sanitat	ERC

Accions Narcís Casas tornava a ser alcalde de Llagostera després de vuit anys i tenia grans projectes per tirar endavant, com per exemple l'inici de les obres d'urbanització de la plaça Catalunya i la construcció del pavelló poliesportiu.

Urbanisme

LA NOVA PLAÇA CATALUNYA

L'ajuntament va creure convenient convocar un concurs d'idees per urbanitzar la plaça, amb un pressupost inicial de 26 milions de pessetes. L'única condició que s'establia als arquitectes participants al concurs és que es tinguessin en compte que el mercat setmanal s'hauria de continuar realitzant-se al centre de la població.

El treball guanyador, de F. Ragolta, J. M. Birulés, F. Cabré i P. Romans, projectava una plaça constituïda per diferents elements, tots ells de caire molt modern, entre els quals hi havia una font, un pòdium i un estany. També preveia la desaparició del carrer que partia la plaça en dues i del carrer que separava el Casino Llagosterenc de la plaça, tot integrant la façana principal de l'emblemàtic edifici del Casino a la nova plaça Catalunya.

La urbanització de la plaça Catalunya havia estat sempre un projecte i mai una realitat. El començament d'aquest llarg camí es remunta a principis dels anys setanta, quan es va enderrocar l'edifici que popularment s'anomenava "can Romeu", que ocupava mil metres quadrats al costat de la plaça Catalunya. En enderrocar-se aquest edifici, la plaça es va duplicar, però aquest nou solar va ser comprat per la Caixa de Pensions per tal d'edificar-hi pisos. Aquesta compra va fer reaccionar la població que reclamava a l'ajuntament l'adquisició d'aquest solar per tal de poder ampliar la plaça i evitar la desconfiguració del nucli urbà.

Finalment, el gener de l'any 1983, l'ajuntament va adquirir els terrenys a la Caixa de Pensions.

La plaça Catalunya l'abril de 1993 amb les obres a punt d'acabar i les magnòl·les acabades de plantar.

(AMLLA Fons Ajuntament de Llagostera. Foto autor desconegut).

SEMÀFORS PER A LLAGOSTERA

Durant la primavera del 1989 els veïns de la carretera C-250 que passava per dins del nucli urbà de Llagostera van demanar la urgent instal·lació de semàfors per tal de millorar la circulació dels vehicles en aquest tram i evitar la perillositat que representava per als vianants creuar aquesta via i la impossibilitat que representava creuar-la durant els mesos d'estiu quan els embussos a la carretera freqüentaven.

L'ajuntament va enviar un escrit als Serveis Territorials de Carreteres de la Generalitat a Girona exigint una ràpida regulació del tram per tal de mostrar el seu suport als veïns afectats.

Patrimoni

NOVES DEPENDÈNCIES DE L'AJUNTAMENT

Entre l'any 1988 i el 1989 les dependències de l'ajuntament es van veure reformades per tal de garantir més agilitat i eficàcia per part dels serveis administratius municipals. Amb aquestes obres, finançades pel municipi i amb una subvenció de la Generalitat, l'ajuntament pretenia solucionar el problema que suposava la manca d'espai per poder atendre el públic amb comoditat.

Al mateix temps també es va ampliar la xarxa informàtica de les oficines, adaptant-la als nous temps per tal de treure'n un millor benefici i garantir-ne el bon funcionament.

De cares al futur l'ajuntament va decidir traslladar la seu del jutjat de pau i l'arxiu municipal a uns edificis independents per tal que tots dos serveis poguessin disposar d'instal·lacions més adequades i l'edifici de l'ajuntament pogués tenir espai per a les oficines.

Esports

PAVELLÓ POLIESPORTIU

El 1987, amb Narcís Casas com a alcalde i Josep Mir com a regidor d'esports, l'ajuntament va promoure el naixement d'un organisme que amb el nom de patronat municipal d'esports promouria un pla esportiu per a Llagostera.

Inauguració del Pavelló
Poliesportiu el 16 de
febrer de 1991.
(AMLLA. Fons Ajuntament
de Llagostera.
Foto Vall-Ilosera)

El primer objectiu que es va proposar la junta del nou organisme va ser la construcció d'un pavelló poliesportiu, amb la capacitat suficient per poder acollir tots els grups que promovien l'esport llagosterenc.

Aquest edifici, que es situaria al costat del camp de futbol per tal d'acabar de definir la zona esportiva, tenia un pressupost de més de cent quaranta milions de pessetes i preveia una superfície total de 2.400 metres quadrats dividits en planta baixa i un pis.

En un principi el pavelló havia de tenir dues pistes d'esquaix, una pista poliesportiva de 22x44 metres, vestidors amb lavabos i dutxes, zones de serveis, magatzems, sala de màquines, vestíbuls, lavabos públics, grades per al públic, despatxos, sales de reunions i infermeria, entre d'altres.

Pel que fa les grades per al públic, la capacitat inicial era de 750 espectadors, els quals podrien disposar de seient, mentre que es preveia que unes 200 persones més podrien gaudir dels espectacles drets repartits entre el pavelló.

Finalment el projecte, redactat pels arquitectes M. A. Puig i J. Riera, va quedar lleugerament modificat: les dues pistes d'esquaix van ser substituïdes per una sala de gimnàstica, ja que des del Patronat es creia que "l'esquaix només podria ser practicat per uns quants privilegiats, mentre que la sala de gimnàstica seria més utilitzada pels usuaris del pavelló."

Un altre canvi va ser la cabuda oficial d'espectadors, ja que finalment el pavelló podria acollir 500 espectadors, dels quals 350 disposarien de seients i 150 haurien d'estar drets.

El projecte que es va iniciar durant els últims mesos de 1987, va acabar a principis de 1991, concretament el 16 de febrer, quan Jordi Pujol, aleshores president de la Generalitat de Catalunya, va inaugurar el nou pavelló poliesportiu dient: "m'agradaria tornar d'aquí a un any i veure que tot fa el mateix goig que avui".

Medi ambient

EL PROJECTE DE SOLIUS FEIA DUBTAR LLAGOSTERA

Durant el setembre de 1987, l'ajuntament estudiava la possibilitat de deixar de pertànyer a la comarca del Gironès i passar a formar part de la del Baix Empordà. Aquesta possibilitat es va començar a estudiar a causa que Llagostera volia crear, juntament amb Sant Feliu de Guíxols, Castell Platja d'Aro, Santa Cristina d'Aro i Calonge, un nou abocador a Solius. En aquells temps una proposta de llei establia que no es podien mancomunar serveis entre localitats pertanyents a diferents comarques. Per tant, Llagostera, que pertanyia al Gironès, no podia tirar endavant el projecte de l'abocador amb les poblacions del Baix Empordà.

Finalment es decidí continuar formant part del Gironès, ja que es preveia que el servei de l'abocador entraria en funcionament abans que s'aprovés la nova llei.

Cultura

NEIX UNA NOVA REVISTA PER DIFONDRE LA HISTÒRIA LOCAL – CRÒNICA.

Crònica, la revista nascuda amb la finalitat d'estimular l'interès del passat i el present de la vila de Llagostera i del seu entorn, va néixer durant la festa major del 1990 editada per l'arxiu municipal. *Crònica* pretenia que els llagosterencs coneguessin el passat i el present de la vila, tenia previst tractar diferents temes des d'economia fins a folklore, passant per tradicions o història. Al mateix temps també

pretenia incentivar la investigació i la recerca sobre nous aspectes de la vila.

El primer número de *Crònica* estava dedicat a la història del mercat i de la fira i l'estudi estava fet per Marta Albà, arxivera de l'arxiu municipal.

Comunicació

DEIXA DE PUBLICAR-SE EL BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

El febrer de 1991, després de gairebé deu anys i 56 números, el *Butlletí de Llagostera* va deixar de publicar-se. El col·lectiu de redacció, que estava format per més de vint persones, va veure's obligat a deixar d'editar el Butlletí per manca d'una persona que pogués coordinar tota la feina que representava l'edició de la revista. Malgrat que econòmicament el Butlletí anava bé, faltava gent amb ganes i temps per col·laborar.

El *Butlletí de Llagostera*, que en els últims temps sortia semestralment, tenia un tiratge de 600 exemplars i havia estat guardonat en dues ocasions amb el premi Tasis Torrent de premsa comarcal a Catalunya.

La polèmica

EL MACROGERIÀTRIC, UNA CIUTAT AUTOSUFICIENT

El 1990 una empresa particular anomenada Cogisa va anunciar a l'ajuntament la seva intenció d'instal·lar-se al municipi i construir-hi un macrogeriàtric.

La construcció d'aquest centre va provocar diversitat d'opinions entre els ciutadans llagosterencs. Per una banda, un sector de la població considerava que amb la construcció del macrogeriàtric s'aconseguiria denominar Llagostera com una població de vells, i a més no beneficiaria el comerç del poble ja que seria una ciutat autosuficient. D'altres veien que el macrogeriàtric podria aportar més beneficis econòmics al municipi.

El projecte del macrogeriàtric preveia que les instal·lacions acollissin més de 9.000 persones. El nucli principal del projecte era Llagostera, encara que el complex també afectava diversos terrenys de Solius i Sta. Cristina d'Aro, amb una previsió de construcció de més de 6.500 habitatges en més de 300 hectàrees. A més dels habitatges, al complex també estava previst edificar-hi un centre comercial, un centre esportiu, un hotel i un hospital de 380 places. També disposarien de tots els equipaments i serveis d'una gran ciutat, com per exemple minigolf, agència de viatges, gestoria, consolats, cafeteries, casinos, aparcaments, restaurants i botigues, entre d'altres.

Les obres preveien una inversió de més de 48.000 milions de pessetes i una durada aproximada de tres anys. S'haurien de realitzar a fases, per tal que els ajuntaments poguessin controlar-les, amb l'objectiu que no es produïssin danys ecològics greus.

Tot i que l'ajuntament veia tan clara la construcció del macrogeriàtric que fins i tot va passar un butlletí informatiu, finalment les obres anunciades el 1990 no es van dur mai a terme, Cogisa va atribuir aquest fet a la manca d'un soci i a la "crisi internacional" que s'estava vivint, a més de la incertesa en l'economia mundial i el seu impacte negatiu en les borses espanyoles.

BUSCANT L'ESCUT OFICIAL DE LLAGOSTERA

Durant el 1988 Armand de Fluvià, llicenciat en dret, diplomad en genealogia i heràldica, assessor de l'Arxiu Nacional de Catalunya

i conseller heràldic de la Generalitat de Catalunya va anunciar que l'escut que hi havia aleshores a Llagostera no responia a cap tipus de legalitat, ja que la llei catalana preveia que els elements que figuressin a l'escut es fonamentessin en fets històrics i geogràfics de la població.

L'escut que hi havia fins al moment provenia de l'any 1910 i no s'ajustava a la normativa, ja que hi apareixien les quatre barres catalanes, un castell i la corona monàrquica (elements que només podien figurar en els escuts d'aquelles poblacions que antigament haguessin estat viles reials).

Finalment es va acordar que seria tal com deia Armand de Fluvià, però els tràmits van quedar encallats i l'escut de Llagostera va continuar sent el de sempre.

La proposta d'Armand de Fluvià era col·locar al nou escut una corona de baró, ja que Llagostera havia estat cap d'una baronia, donar-li forma caironada i dividir-lo en dues parts en les quals es posaria un castell amb tres torres i una llagosta.

1991-1995

Campanya electoral

A les eleccions del vint-i-sis de maig de 1991 a Llagostera s'hi presentaven quatre partits amb la voluntat de governar durant els propers quatre anys.

Aquests grups eren Convergència i Unió, el Partit Socialista de Catalunya, Esquerra Republicana de Catalunya i una sèrie de persones independents, no vinculades a cap partit polític, que van formar una coalició anomenada Independents per Llagostera.

Catalunya comença al teu Ajuntament

Amb aquest lema CiU preparava les eleccions municipals a l'àmbit de tot el territori català i mentrestant el grup municipal de CiU a Llagostera, amb Narcís Casas al davant, preparava la seva pròpia campanya venent-se als llagosterencs com un grup que no mana al poble, sinó que el serveix com es mereix.

El programa electoral de Convergència presentava dues parts: la valoració de la feina feta de la legislatura anterior i les noves propostes per als quatre anys següents, entre les quals hi havia crear el segon pla de sanejament, ubicar l'emissora Llagostera Ràdio en un nou local, construir quatre aules noves al CEIP Lacustària, dur a terme la segona fase de la zona industrial, urbanitzar la plaça Catalunya i construir un nou casal per a la gent gran.

Pretenent millorar la qualitat de vida

El Consell Local d'ERC presentava la seva candidatura i el programa d'acció municipal per als propers quatre anys volent contribuir en la millora de la qualitat de vida de tots els veïns.

Per tal de realitzar-ho, Alfons Elordi i els seus proposaven no incrementar els impostos municipals, reduir al màxim el nivell de contaminació de les rieres del municipi, revisar les Normes Subsidiàries, potenciar les entitats culturals i divulgar la cultura catalana.

Aquest cop ERC utilitzava un sol full imprès per davant i darrere per divulgar el seu programa electoral.

Passat, present i futur

Els socialistes llagosterencs, amb Lluís Nuell al capdavant, presentaven un nou programa electoral dividit en tres seccions: passat, present i futur.

Acte electoral
d'Independents de
Llagostera.
(Foto E. Galobardes)

En l'apartat del passat recordaven els seus vuit anys a l'oposició del govern municipal. Al present recordaven als electors que les persones que es presentaven a les properes eleccions eren les mateixes dels anys anteriors, que el seu ideal no havia canviat, ni tampoc havia canviat el convenciment que amb un bon govern, amb dedicació i responsabilitat, és l'única manera de fer un servei a Llagostera.

Lògicament, l'última de les seccions era on trobaven escrites les promeses que feien als llagosterencs si resultaven ser els elegits: concloure les obres de l'ampliació de la residència Josep Baulida, de les quatre aules de les escoles i de la plaça Catalunya.

A més, es comprometien a construir una nova llar d'infants i el casal del jubilat, col·laborar amb les entitats, realitzar cursos de llengua catalana i urbanitzar la zona del complex esportiu.

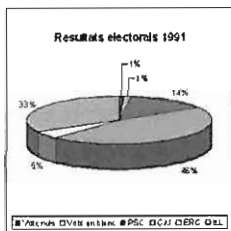
Motius per anar a l'Ajuntament

Els Independents de Llagostera, amb Josep Galobardes de cap de llista, es presentaven al municipi com una agrupació d'electors independents, amb la ferma voluntat de solucionar els problemes més urgents que el poble patia des de feia molts anys.

Per això van realitzar un programa amb quinze raons perquè els electors entenguessin els seus motius per entrar a l'ajuntament, entre els quals hi havia solucionar el problema de les urbanitzacions, potenciar l'esport, organitzar un servei social per atendre la gent gran a la pròpia llar, fer costat a les entitats i donar a conèixer als llagosterencs les tasques que es porten a terme dins de l'ajuntament.

Consistori

Per primer cop la xifra d'electors superava els 4.000, exactament 4.080 habitants tenien l'opció d'exercir el seu dret a vot. Van ser 2.776 els que van anar a votar per tal d'elegir el nou consistori, un 68 % dels electors.

Els resultats, una lluita aferrissada

Per primer cop CiU no va assolir la majoria absoluta, ja que va rebre un 45 % dels vots (1.270). La coalició revelació, els Independents per Llagostera, va obtenir un 33 % dels vots (915), el PSC un 14 % (397) i ERC un 5 % (138 vots).

L'Ajuntament del 1991 estava format per 6 regidors de Convergència, 5 regidors dels Independents per Llagostera i 2 regidors del Partit Socialista.

Per primer cop hi havia l'opció de formar un consistori en el qual CiU no estigués al capdavant del consistori, ja que si els Independents per Llagostera i els socialistes s'haguessin agrupat formaven majoria per governar.

Finalment a la votació de la presa de possessió del nou alcalde els socialistes van votar en blanc. Així Galobardes va obtenir 5 vots, mentre que Casas amb 6 vots tornava a ser alcalde altra vegada. Els Independents van decidir no fer cap tracte per governar a l'Ajuntament, fent que cap dels seus regidors no pogués obtenir una regidoria i van decidir formar una oposició que prometia ser contundent. Els regidors del PSC, en canvi, sí que varen passar a formar part del govern tal com ho havien fet els anteriors 4 anys.

Nom	Càrrec – Regidories delegades	Partit polític	Dimissió
Narcís Casas Masgrau	Alcalde / Comissió de Festes	CiU	
Robert Portas Gruart	1r. Tinent d'alcalde / Urbanisme i obres públiques, brigada municipal i cementiri.	CiU	
Fèlix Pallarols Negre	Polícia local i tercera edat	CiU	
Josep Ayach Costa	Medi ambient, pagesia, ADF, mercat i venda ambulat	CiU	
Josep Agustí Canals	4t. Tinent d'alcalde / Hisenda, economia, personal, escorxador i escombraries	CiU	
Joaquim Masferrer Serra	Esports, sanitat i assistència social	CiU	
Lluís Nuell Creus	2n. Tinent d'alcalde / Cultura, ensenyament, mitjans de comunicació	PSC	
Josep Albà Matamala	3r. Tinent d'alcalde / Governació, aigua, enllumenat, residència Josep Baulida i il·lar d'infants.	PSC	
Josep Galobardes Alsina	Oposició	ILL	24-09-1993
José Fernández Miguélez,		ILL	
Antoni Font Parés		ILL	
Francesc Cabarrocas Torrent		ILL	
Paula Gómez Leyva		ILL	

Una baixa destacada

L'única dimissió es va produir el 24 de setembre de 1993, per part del cap de l'oposició, Josep Galobardes, que va plegar per motius personals i va entrar substituint-lo Joaquim Castelló Boadas, següent candidat de la llista dels Independents per Llagostera, en les seves tasques de regidor i cap de l'oposició.

Accions

L'alcalde Narcís Casas va voler continuar amb el seu projecte d'urbanització de la plaça Catalunya, però també va haver de tenir en compte els propòsits electorals que havien fet els socialistes, ja que havien pactat amb ells per tal de formar consistori.

Urbanisme

LA FI DE LA PLAÇA CATALUNYA

L'Ajuntament va rebre la proposta, per part d'una empresa privada, de construir un aparcament subterrani sota la nova plaça Catalunya i en un primer moment Casas no en descartava la construcció.

L'alcalde demanava als responsables de la proposta de l'aparcament que presentessin un projecte, el qual seria valorat per l'equip de govern. L'empresa Projectes i Dissenys S.A de Barcelona va presentar un projecte de construcció d'un aparcament de 92 places, el qual va ser aprovat per unanimitat. La mateixa empresa de construcció va rebre la concessió de l'equipament, la qual estaria en les seves mans durant els primers cinquanta anys de vida de l'aparcament i posteriorment passaria a ser de propietat municipal.

L'aparcament subterrani va ser acabat a finals de 1992, data en què l'ajuntament va poder seguir endavant amb les obres de la plaça Catalunya, les quals havien quedat ajornades fins al final de la construcció de l'aparcament, per tal de no afectar les condicions tècniques necessàries tant per a la plaça com per a l'equipament subterrani.

Durant l'abril de 1993, la plaça s'estava pavimentant i només quedava fer els acabats per tal que tot estigués a punt per a la inauguració durant la festa major de 1993.

El projecte que havia resultat guanyador del concurs convocat durant l'anterior legislatura no incloïa un aparcament subterrani, ni 25 places d'aparcament al voltant de la plaça ni les magnòlies que s'hi van acabar plantant, plantes que fan característica la plaça.

La plaça Catalunya va ser el resultat d'un llarg camí iniciat a començament dels anys setanta i finalitzat el mateix 1993.

ELS SEMÀFORS DE LLAGOSTERA

A finals de 1992 els veïns de la C-250 al seu pas per Llagostera tornaven a demanar la instal·lació urgent de semàfors que reguessin el trànsit per tal d'evitar perills en la circulació. Després de multitud de demandes per part dels veïns de la carretera de Girona a Sant Feliu de Guíxols al seu pas de Llagostera, l'ajuntament va aconseguir que el departament de Carreteres de la Generalitat de Catalunya instal·lés semàfors dels anomenats intel·ligents al nucli urbà de la població, a l'entrada i a la sortida del poble amb la intenció que els vehicles reduïssin la velocitat al seu pas pel municipi.

La instal·lació dels semàfors intel·ligents no va suposar la resolució final del problema, ja que molts dels conductors dels vehicles no els respectaven. A més, aquests semàfors no facilitaven que els veïns de la carretera poguessin travessar tranquil·lament pel pas de vianants.

Medi Ambient

LA DEPURADORA, L'AIGUA ES DEPURA A CASSÀ I A LLAGOSTERA

La depuradora d'aigües residuals de Cassà i Llagostera, que es va ubicar en uns terrenys situats entre Cassà i Caldes de 19.000 metres quadrats, va entrar en funcionament el novembre de 1994 i va ser inaugurada el febrer de 1995.

La depuradora, que va costar 339 milions de pessetes, estava preparada per tractar un cabal diari de 2.984 metres cúbics i havia de donar servei a unes 15.000 persones dels dos municipis del gironès.

La nova depuradora havia de netejar, de manera totalment automatitzada, les aigües residuals procedents de les clavegueres de Cassà i Llagostera i, un cop depurades, havia de dipositar el cabal a la riera Verneda.

Una vegada l'aigua bruta arribés a la depuradora a través de col·lectors de set i vuit metres, l'aigua havia de ser bombada i passada per una primera fase en la qual es traurien la sorra i els greixos, els quals quedarien dipositats en uns contenidors de sorti-

da. Tot seguit, aquesta aigua més descongestionada, havia d'anar a un reactor biològic que mitjançant microorganismes havia de descontaminar l'aigua. Una vegada lliure de matèria orgànica, un decantador secundari s'ocuparia de separar l'aigua del fang. L'aigua neta aniria des del decantador fins a la sortida i el fang seria dipositat al fons del decantador i que, una vegada sec, se'n podria fer adob. Tot aquest procés estava controlat a través d'un complex sistema informàtic.

Sanitat

LA RESIDÈNCIA JOSEP BAULIDA, REMODELADA

Després de sis anys d'obres, el maig de 1994 la residència geriàtrica va veure acabades les obres de remodelació.

Les obres que havien estat començades el 1987 van ampliar i modernitzar les instal·lacions amb noves habitacions, nova cuina, ascensors, passamans a tots els passadissos i rampes per tal de permetre la mobilitat dels residents que es desplaçessin amb cadira de rodes, es van suprimir les habitacions comunes de sis a vuit llits per habitacions individuals i dobles, banys geriàtrics, etc. La llarga durada de les obres es deu al fet que no va tancar mai les portes, sinó que mentre s'executaven el centre va continuar prestant atenció als avis ingressats.

Tot i les remodelacions executades, al centre encara mancaven serveis, com per exemple una sala de rehabilitació en condicions o una sala on els avis poguessin realitzar manualitats i altres entreteniments.

Entre els seus serveis, la residència Josep Baulida ofereix atenció als avis ingressats, un centre de dia i un tanatori que pot ser utilitzat per tots els veïns. Sempre havia tingut unes instal·lacions molt precàries. No va ser fins als anys seixanta que aquesta situació va millorar gràcies a Josep Milán, que va finançar una nova nau d'habitacions. Les últimes obres, iniciades el 1987, van significar la remodelació més important del centre en tota la seva existència.

Indústria

LA PENÚLTIMA EMPENTA A LA ZONA INDUSTRIAL

La primera fase de les obres, la quals segons Narcís Casas estaria acabades a principis de 1995, tenien un pressupost aproximat de 26 milions de pessetes i consistien en la construcció de les vorades i en el condicionament de la subbase de la calçada per deixar-la preparada per quan es pavimentés.

La segona fase que es va executar entre el gener i el març consistia en la instal·lació de les línies elèctriques, en la instal·lació del servei d'enllumenat i de les xarxes de clavegueram i la instal·lació del servei telefònic.

La tercera fase consistia en la pavimentació dels carrers, que es va executar un cop acabada la segona.

La ràpida execució de les obres del segon polígon es devia al fet que l'ajuntament desitjava que s'instal·lessin al poble el major nombre d'empreses per tal que l'economia llagosterenca pugés i els ciutadans no s'haguessin de desplaçar per realitzar la seva jornada laboral.

Educació

LLAGOSTERA I L'INSTITUT

L'any 1995 Llagostera formava part de les quinze poblacions on el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya tenia

Col·locació de la primera pedra de la futura nova llar dels jubilats el 23 d'abril de 1995.

(AMLLA. Fons Ajuntament de Llagostera. Foto Vall-Ilosera)

previst executar, en un període de temps de cinc anys, la construcció d'un edifici per destinar-lo a institut d'ensenyament secundari. Fins al moment de l'esperada construcció, els alumnes de secundària llagosterencs s'havien de desplaçar a d'altres poblacions com Cassà de la Selva, Girona o Sant Feliu de Guíxols per tal de realitzar els seus estudis.

Cultura

ELS JUBILATS DE LLAGOSTERA JA DISPOSEN DE LA SEVA LLAR

L'ajuntament de Llagostera es va plantejar la construcció d'un edifici destinat als jubilats quan es van adonar de què les instal·lacions que disposaven fins al moment eren petites i a més havien quedat obsoletes a causa de les males condicions de les sales que ocupaven entre l'emissora de ràdio i la llar d'infants.

El nou casal d'avis es va construir en un solar que havia adquirit l'ajuntament al carrer Concepció. Aquest nou local havia de fer entre 315 i 350 metres quadrats, tots ubicats en una sola planta, però amb la possibilitat de construir-ne una altra en un futur. El casal estaria format per una zona de bar, una zona de lectura i televisió, un magatzem, una sala que faria les funcions de secretaria i una sala de reunions.

El cost de les obres va ser de 28 milions de pessetes, es van començar a principis del 1995 i van acabar-se al cap d'un any.

A principis del 1996, l'ajuntament va haver d'adjudicar la instal·lació del sistema de calefacció de la nova llar d'avis que s'estava acabant de construir, ja que els tècnics que havien redactat el projecte se n'havien oblidat i el seu pressupost no figurava en el cost de l'obra.

EL CONVENI ENTRE L'AJUNTAMENT I EL CASINO SALVA EL TEATRE

L'ajuntament va decidir arribar a un acord amb el Casino Llagosterenc per les instal·lacions del teatre i del cinema de què l'entitat disposava i no utilitzava. El conveni que va signar l'entitat amb el

consistori establia que el Casino cedia l'ús del local a l'ajuntament, a canvi que aquest es fes càrrec de la necessària reparació i manteniment del teatre-cinema. Aquest conveni tenia una vigència de trenta anys, des de la seva signatura, a principis del 1994.

L'equip de govern considerava que el poble necessitava un local d'una capacitat de 500 persones, les que cabien al cinema del Casino, per realitzar-hi diferents activitats culturals.

ELS JOVES LLAGOSTERENCS JA DISPOSEN DEL PIJ

El 24 de gener del 1994 el secretari general de Joventut de la Generalitat de Catalunya va inaugurar el Punt d'Informació Juvenil de Llagostera, situat al pavelló poliesportiu del poble. Aquest punt d'informació havia estat promogut per l'ajuntament per tal d'habilitar un lloc on la població juvenil pogués documentar-se i demanar informació sobre diferents temes que els preocupessin, com per exemple qüestions referents als estudis, dubtes sobre beques, informació sobre activitats esportives i actes culturals o informació sobre l'habitatge.

EL CENTENARI DEL CARRILET

Els alcaldes i regidors de Sant Feliu de Guíxols, Castell-Platja d'Aro, Santa Cristina d'Aro, Llagostera i Cassà de la Selva van constituir el Consorci per al Centenari del Tren de Sant Feliu a Girona, el qual gestionà i preparà els diferents actes commemoratius dels cent anys del naixement d'aquest tren que va desaparèixer el 1969.

Entre els actes que es van realitzar durant el novembre i desembre de 1992 i el gener de 1993, hi havia diferents exposicions, publicacions i homenatges a persones que havien treballat en la línia del tren.

Comunicació

DEU ANYS DE LLAGOSTERA RÀDIO, L'EMISSORA MUNICIPAL

Durant el 1994, any en què Llagostera Ràdio celebrava el desè aniversari, es van realitzar diferents actes per tal de commemorar l'aniversari, com per exemple "La Festa Verda" on els assistents van ser obsequiats amb globus i còctels, un joc de rol en viu pel poble o un concert a l'envelat durant la festa major amb els grups "Ja T'ho Diré", "Zit Zània", "Toca el Dos" i "Band d'Arres".

Llagostera Ràdio va iniciar les primeres emissions l'abril de 1984, i després de 10 anys comptava amb més de 32 col·laboradors. L'emissora comptava amb programació pròpia i connexions amb diferents emissores d'àmbit general català. La ràdio es finançava a través de la subvenció de l'ajuntament i de la publicitat.

La polèmica

CONTINUA LA POLÈMICA DE L'AERÒDROM

A finals de 1991 els promotors de l'aeròdrom de Panedes van tornar a manifestar l'interès per construir en els seus terrenys una pista per a avionetes i una urbanització.

Malgrat que Aviació Civil manifestés que l'Aeroclub Girona mai havia demanat permís per fer l'aeròdrom, l'ajuntament va aprovar inicialment el pla parcial del projecte, el qual es va posar a exposició pública durant l'estiu de 1993 amb la finalitat que els particulars i les entitats poguessin presentar-hi al·legacions. Aquestes serien analitzades pels serveis tècnics municipals abans que el projecte sigues sotmès a l'aprovació del consistori i amb la consegüent transmissió del projecte a la comissió d'Urbanisme de Girona.

Retrat de grup de regidors i alcaldes el 19 d'abril de 2004 durant l'acte de celebració dels 25 anys d'ajuntaments democràtics. (AMLLA Fons Ajuntament de Llagostera. Foto Joaquim Palomo)

L'ajuntament va anunciar que aturaria les tramitacions i no presentaria el projecte a la comissió d'Urbanisme de Girona fins que l'Aeroclub Girona presentés informes favorables del projecte per part d'Aviació Civil i del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya. L'entitat no va presentar mai aquests informes i, per tant, l'aeròdrom de Panedes no va arribar a ser una realitat. Finalment durant la primavera de 1998 l'Aeroclub Girona va manifestar la retirada del projecte.

El consistori del 1999-2003 va modificar les Normes Subsidiàries i va excloure la construcció de la pista per a avionetes dels terrenys del pla de Panedes. D'aquesta manera quedava enterrat un dels grans conflictes que havia durat gairebé vint anys, la construcció d'una pista per a avionetes considerada innecessària.

UN ALTRE MACROPROJECTE, A LLAGOSTERA

L'últim dels anomenats "projectes de paper mullat" va ser el projecte de construcció d'un centre de salut d'alt nivell amb capacitat per a cinquanta pacients per part de l'empresa barcelonina Termaclínic S.A. Malgrat que l'empresa va presentar l'avantprojecte, no va continuar la tramitació i no es va procedir a la construcció del centre.

Termaclínic, que havia afirmat que les obres començarien el febrer de 1994 i que el complex s'inauguraria el gener de 1995, preveia construir un centre de 3.500 metres quadrats amb 50 habitacions i diferents zones de tractament, relax, sales de reunions, d'oci i instal·lacions esportives, amb piscina interior i exterior. Constaria d'una plantilla formada per 57 professionals que desenvoluparien programes específics de prevenció i curació, aplicant teràpies de medicina al·lopàtica, homeopàtica i tractaments anomenats post-operatoris i preparacions per a abans de les intervencions. El centre, amb una inversió de més de 600 milions de pessetes, estava previst construir-lo al paratge conegut com el bosc de can Gasconell, situat molt a prop del terme municipal de Caldes de Malavella.

1995-1999**Campanya electoral**

Les eleccions de 1995 eren disputades per quatre partits, dels quals tres oferien alguna novetat als electors llagosterencs. Per una banda, el PSC proposava com a alcaldable una dona, Montserrat Pla. Per altra banda, ERC ofería un nou i jove candidat a l'alcaldia, Jordi Noguera. I finalment, la novetat més destacada era que per primer cop Iniciativa Els Verds presentava una candidatura a Llagostera, encapçalada per un jove anomenat Lluís Postigo. L'únic partit que no ofería cap novetat destacable era Convergència i Unió, que tornava a presentar Narcís Casas com a cap de llista.

CiU segueix conservador

Narcís Casas deia en el seu programa que Llagostera el que necessitava era la imaginació, el treball i la il·lusió de cadascun dels llagosterencs per tal d'assolir un nivell de benestar i d'enriquiment personal i moral capaç d'oferir generosament oportunitats als més joves i satisfaccions als més grans, i demanava el vot als que estiguessin d'acord amb el seu missatge i el seu programa.

A canvi del vot Narcís Casas ofería la construcció provisional del nou IES (que quasi ja estava realitzat de l'anterior legislatura), ampliar la llar d'infants "El Niu", promocionar la zona industrial, portar a terme la senyalització semaforica a la carretera de Girona, posar en condicions els terrenys per tal d'ubicar-hi parcs infantils, millorar els camins de pagès, la recuperació de l'edifici del Butlletí, construir dues pistes de tennis i fer un estudi per cobrir la piscina.

La primera dona del PSC

Per primer cop el Partit Socialista presentava com a cap de llista una dona. Aquesta era Montserrat Pla, que encapçalava una candidatura establint amb els seus electors un compromís ferm que donés resposta a totes aquelles qüestions que més els preocupessin.

Entre les seves propostes s'hi trobaven garantir un ensenyament de qualitat, habilitant un menjador per als alumnes de l'escola bressol i procurant que l'IES entrés en funcionament el curs 96-97. També pretenien rendabilitzar el teatre municipal "Casino Llagosterenc", ajudar la gent gran oferint un servei d'assistència a domicili, habilitar un espai lúdic per a les diferents festes que es feien el poble, millorar la xarxa de distribució d'aigua i regularitzar la situació de les urbanitzacions.

ERC vol renovar Llagostera

Esquerra Republicana, amb Jordi Noguera al capdavant, creia que Llagostera necessitava renovar-se, rejuvenir-se, li calien idees noves i ganes de fer coses ben fetes.

Per tant, havien elaborat un programa que mirava endavant i creia en el progrés del municipi.

ERC intentaria afavorir els comerciants i empresaris de Llagostera, fer accessibles els serveis socials als més necessitats, eliminar les barreres arquitectòniques, organitzar xerrades sobre educació ambiental, impulsar i facilitar el reciclatge, legalitzar les urbanitzacions, donar suport a les diferents entitats del poble i ampliar els serveis de sanitat, si resultava ser l'elegit per governar Llagostera en els propers quatre anys.

IC-V: Una nova força

La candidatura d'IC-V, encapçalada per Lluís Postigo, es presentava al poble amb la pretensió de defensar els interessos majoritaris i fomentant la participació ciutadana.

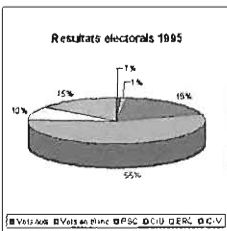
Oferien un alcalde que estaria amatent a tots els problemes de la població i garantien la transparència en la gestió.

Aigunes de les propostes del seu programa eren fomentar la recollida selectiva, crear un centre cívic, fomentar la participació dels joves, fomentar la zona industrial, promocionar el municipi, millorar el funcionament del dispensari i recuperar la publicació del Butlletí.

Consistori

Quatre partits havien presentat candidatura a Llagostera i es disputaven les eleccions municipals aquell 28 de maig de 1995 per tal de governar durant els propers quatre anys.

Aquest cop estaven cridats a votar 4.281 llagosterencs, dels quals van assistir a les urnes 2.877. Això significa que un 67,2 % dels electors van exercir el dret a vot.

Resultats: Convergència i Unió recupera la majoria absoluta

Convergència i Unió va obtenir majoria absoluta de nou, malgrat que en les eleccions anteriors no s'havia produït aquesta situació. Amb un 55 % dels vots (1.590) el partit va proclamar-se de nou guanyador. Per altra banda, el PSC va obtenir un 18 % dels vots (526), ERC un 10 % (275) i Iniciativa-Elis Verds, que per primer cop presentava candidatura a Llagostera, va obtenir un 15 % dels vots (428).

Els regidors que formaren part d'aquest nou Ajuntament van ser vuit de Convergència i Unió, dos del Partit Socialista, dos d'Iniciativa per Catalunya i un d'Esquerra Republicana. El candidat a alcalde més votat va ser Narcís Casas, el qual va donar regidories a tots els seus companys de partit, mentre que els altres cinc van formar l'oposició.

Nom	Càrrec – Regidories delegades	Partit polític	Dimissió
Narcís Casas Masgrau	Alcalde / Ensenyament i cementiri	CiU	23-11-1996 (mort)
Pilar Sancho Espigulé	1a. Tinent d'alcalde / Cultura (Museus, arxiu, biblioteca, escola Belles Arts, festes...)	CiU	
Fèlix Pallarols Negre	2n. Tinent d'alcalde / Urbanisme, obres públiques, tercera edat, aigua i enllumenat	CiU	17-06-1997
Jordi Bayé Sureda	3r. Tinent d'alcalde / Hisenda, personal, patrimoni, esports, indústria i ocupació	CiU	
Fermí Santamaría Molero	4t. Tinent d'alcalde / Governació, policia municipal i Hospital-residència Josep Baulida	CiU	
Josefa Gispert Massa	Medi ambient, ADF, pagesia, mercat i venda ambulants	CiU	
Yolanda Nohé Arbuser	Llar d'infants, sanitat i assistència social	CiU	
Narcís Llinàs Gavilán	Parcs i jardins, sanejament, brigada municipal, escombraries i neteja viària	CiU	
Montserrat Pla Font	Oposició	PSC	
Joan Fabrellas Lloveras		PSC	
Lluís Postigo Garcia		ICV	
Antoni Navarro Robledo		ICV	
Jordi Noguera Sabarí		ERC	

La baixa més sentida de tot el període democràtic

Narcís Casas Masgrau, alcalde de Llagostera durant 16 anys (del 1972 al 1979 i del 1987 al 1996) moria el 23 de novembre del 1996 a Barcelona, a l'edat de 61 anys, després d'una llarga malaltia.

Nascut a Llagostera el 20 de setembre de 1935, Casas havia dedicat part de la seva vida a "fer poble". Havia estat alcalde des del 1972 al 1979, amb Franco al poder. Casas havia destacat per ser un alcalde franquista amb predisposició al diàleg: havia permès

Consistori sorgit de les eleccions municipals celebrades el 28 de maig de 1995.
(AMLLA. Fons Ajuntament de Llagostera.
Foto Vall-Ilosera)

als responsables del Programa de la Festa Major mantenir llargues entrevistes amb ell, les quals es publicaven anualment per la Festa Major. Com publicava Joan Ventura al diari "El Punt" el dia de la mort de l'alcalde "Casas va ser per a la transició llagosterenca un símil d'Adolfo Suárez a l'espanyola".

El 1979 Narcís Casas es va retirar del panorama polític local i es va dedicar als seus negocis d'automoció, fins que el 1987, va decidir presentar-se com a candidat de CiU a l'alcaldia. Des d'aquell moment, Casas va ser l'alcalde de Llagostera fins que el càncer va guanyar-li la partida.

A més del seu càrrec d'alcalde, també representava els municipis de fins a 10.000 habitants en la comissió d'Urbanisme de Catalunya, era conseller del Consell Comarcal del Gironès, era membre del Patronat de Turisme Costa Brava-Girona, presidia la mancomunitat intermunicipal de la Conca del Ridaura, del patronat municipal Josep Baulida i del patronat municipal d'Esports, era el vicepresident de la intercomarcal de CDC i el president de l'Associació Corve, de tallers mecànics de Girona.

Remodelació del consistori

Pilar Sancho, número dos de la candidatura de Convergència i Unió en les eleccions del 1995 i regidora de cultura fins aleshores, prenia la possessió del càrrec d'alcaldessa el dia 4 de desembre de 1996. En el ple extraordinari que es celebrà, Sancho va obtenir els vots favorables del grup de CiU, mentre que els tres grups de l'oposició (PSC, IC-V i ERC) es van abstenir.

Aquets fets, juntament amb la renúncia al càrrec de Fèlix Pallarols, obligaren a fer una remodelació de l'equip de govern que fins a final de legislatura quedà així:

Nom	Càrrec – Regidories delegades	Partit polític
Pilar Sancho Espigulé	Alcaldesa / Cultura, joventut, arxius i museus	CiU
Ferní Santamaría Molero	1r. Tinent d'alcalde / Governació, policia, hospital-residència Josep Baulida i esports.	CiU
Jordi Bayé Sureda	2n. Tinent d'alcalde / Hisenda, personal, patrimoni, indústria i cooperació	CiU
Lluís Ayach Costa	3r. Tinent d'alcalde / Urbanisme i obres, planejament urbanístic, disciplina urbanística, tercera edat, aigua i enllumenat	CiU
Josefa Gispert Massa	4a. Tinent d'alcalde / Pagesia, mercat, venda ambulants, ADF i medi ambient	CiU
Yolanda Nohé Arbuser	Llar d'Infants, sanitat i serveis socials	CiU
Narcís Llinàs Gavilán	Parcs i jardins, sanejament, brigada, escombraries, neteja viària i cementiri	CiU
Joan Pareta Fausellas	Festes i ensenyament	CiU

Accions

Narcís Casas afrontava la tercera legislatura consecutiva al poder amb ganes de continuar el seu projecte per aconseguir la Llagostera que volia. Malgrat la seva sobtada desaparició, Sancho va voler seguir amb el projecte de Casas fins acabar la legislatura.

Urbanisme

LLAGOSTERA INCREMENTA ELS SEMÀFORS

Entre el setembre i l'octubre de 1995, l'ajuntament i la direcció general de Carreteres van col·locar dos nous grups de semàfors a la carretera C-250, que s'afegien als ja existents. Aquests nous semàfors havien de servir perquè els ciutadans que vivien a l'altra banda de la carretera la poguessin creuar tranquil·lament.

Els veïns i els comerciants del sector de la carretera havien demanat la instal·lació dels semàfors manuals durant l'anterior legislatura, peticions que havien estat recolzades per l'equip de l'oposició.

URBANITZACIÓ DE LA CARRETERA DE TOSSA

A partir de 1996, l'ajuntament i la Generalitat de Catalunya van portar a terme les obres d'urbanització de la carretera de Tossa en el seu pas pel nucli urbà (des de la plaça del Carril fins al Casal Parroquial).

El projecte va consistir en l'adequació de les voreres, incrementar la il·luminació de la zona, adequar una part de l'enjardinat, reasfaltar el carrer i canalitzar les aigües pluvials i d'altres desguassos.

EL PLA DEL BARRI VELL DE LLAGOSTERA

Durant l'últim any de govern de Pilar Sancho, es va pensar crear un pla urbanístic especial del barri vell de Llagostera. Aquest pla no va afectar el traçat de cap carrer ni volia executar grans modificacions urbanístiques, sinó que solament es volia recuperar i protegir senyals d'identitat del barri.

El planejament establia una sèrie d'ordenances que regulaven la protecció i la conservació de tot el que tenia valor patrimonial i històric, basant-se en el control i la vigilància. En definitiva, el pla tenia com un objectiu vetllar per la preservació del que encara es podia conservar, i descartava, així, els enderrocaments com a solució. L'encarregat de redactar el projecte va ser l'arquitecte Juli Schmid.

Medi Ambient

LLAGOSTERA COMENÇA A RECICLAR, EL POBLE JA TÉ DEIXALLERIA

Per tal de potenciar al màxim la recollida selectiva i la disminució de tones en l'abocador de Solius, l'ajuntament va decidir, a principis

de 1997, construir una deixalleria municipal pròpia dins la població. Per tal de poder-la construir es van mantenir converses amb la Generalitat de Catalunya per tal que financés el 50 % de la construcció, mentre que de l'altre 50 % se'n va fer càrrec l'ajuntament. Les obres, que van costar més de 16 milions de pessetes, van durar un període de 2 anys.

L'ajuntament va creure idoni situar-la al polígon industrial, ja que d'aquesta manera no estaria ubicada dins el nucli urbà de la població però tampoc seria un lloc de difícil accés per als ciutadans.

Amb la construcció de la deixalleria, l'ajuntament pretenia que els llagosterencs es conscienciessin de la importància del reciclatge i s'esperava que utilitzessin massivament les noves instal·lacions. És per això que es va procurar que l'horari de la deixalleria fos dels més flexibles i facilités als ciutadans l'oportunitat de deixar-hi les deixalles.

L'ABOCADOR DE SOLIUS: LIMITACIÓ O ELIMINACIÓ, AQUESTA ERA LA QÜESTIÓ

La polèmica de la limitació de l'ús de l'abocador de Solius als cinc pobles fundadors va començar a finals de 1995, quan els regidors d'ERC dels municipis fundadors (Llagostera, Sant Feliu de Guíxols, Santa Cristina d'Aro, Calonge i Castell-Platja d'Aro) van sol·licitar-ho a l'equip de govern respectiu.

A Llagostera Jordi Noguera (regidor d'ERC) va presentar una moció que demanava l'esmentada limitació. Els altres equips de l'oposició del govern llagosterenc (PSC i IC-EV) van donar suport a ERC, però la moció no va quedar aprovada ja que el govern de CiU (amb majoria absoluta) va votar-hi en contra. Els motius que al·legava el regidor d'ERC era que si es limités l'ús de l'abocador als cinc municipis fundadors, baixaria la capacitat de l'abocador i se'n podria allargar l'existència. També donaven la solució del reciclatge com a solució per tal de solucionar els problemes mediambientals que se'ls presentava.

Narcís Casas, alcalde de Llagostera i president del consorci de Solius, manifestava que la solució per a tots aquests problemes no era la limitació de l'ús de l'abocador als municipis fundadors, ja que la proposta era inviable des del punt de vista econòmic: amb la limitació esmentada, el preu de la tona de deixalla augmentaria, i els veïns de segur que hi estarien en contra. A més, els cinc municipis fundadors havien de tornar el crèdit que s'havia demanat en el moment d'obrir l'abocador, el qual era força elevat.

Mentre que els ajuntaments de Sant Feliu de Guíxols i Santa Cristina d'Aro estaven d'acord amb la proposta presentada per ERC, els ajuntaments de Llagostera, Calonge i Castell Platja-d'Aro hi estaven en contra.

Finalment l'abocador de Solius va continuar rebent les deixalles provinents de totes les poblacions que les hi abocaven a l'inici del conflicte, de manera que la situació va continuar igual.

Indústria

L'ÚLTIM IMPULS AL SECTOR INDUSTRIAL

La zona industrial es trobava força estancada després de tretze anys d'haver-se creat. Per aquest motiu, l'ajuntament va creure convenient i necessari crear una comissió que tingués per objecte impulsar l'ocupació de la zona industrial del municipi, formada per representants de tots els grups municipals (CiU, ERC, PSC i IC-EV).

Per tal que les empreses veiessin com una possibilitat establir-se al polígon de Llagostera, l'equip del govern municipal ofería als compradors de parcel·les una reducció substancial durant un any dels impostos municipals.

L'alcalde en aquells moments, Narcís Casas, va declarar que la intenció que tenien era que a la zona industrial s'hi establissin bàsicament petites empreses, encara que veient la poca demanda que hi havia hagut fins al moment no descartaven cap possibilitat. Casas també va anunciar que l'equip de govern s'estava plantejant també una modificació puntual de les normes subsidiàries per tal d'afavorir que totes les empreses noves que s'obrissin a partir d'aquell moment a la població, s'instal·lessin a la zona industrial i no al nucli urbà, així s'evitarien molèsties de sorolls, problemes de trànsit a causa de la càrrega i descàrrega, etc.

Finalment durant l'estiu de 1997 l'ajuntament va creure necessària la venda de parcel·les municipals per donar el darrer impuls a la zona industrial. En aquells moments el preu de les parcel·les privades rondava les 400 pessetes per metre quadrat; per incentivar l'establiment de les empreses al sector, l'ajuntament venia el metre quadrat a 275 pessetes més o menys, una gran rebaixa que havia de fomentar la compra de terrenys per part de les empreses.

Educació

IES LLAGOSTERA

Amb la nova reforma d'educació que establia la LOGSE i que substituïa la Llei d'Educació del 1970, des del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, es va veure la necessitat de construir un Institut d'Ensenyament Secundari a Llagostera amb la finalitat que els alumnes de les escoles de primària no s'haguessin de traslladar als instituts de les localitats veïnes.

El nou IES Llagostera va obrir les seves portes, amb el corresponent retard a causa de les obres, el curs 1996-1997. L'institut estava emplaçat a la urbanització de can Gotarra en aules prefabricades de forma provisional, ja que se'n preveia la construcció definitiva en un futur no molt llunyà. Com molts altres centres, l'IES Llagostera ofería una gran quantitat de mancances, entre les quals destacaven la falta d'un menjador escolar, la necessitat d'equipaments i infraestructures i la completa incorporació de molts professors.

IES Llagostera ubicat provisionalment en barracons a la Urb. Can Gotarra.

(AMLLA. Fons AC Papu Tisoires - El Butlletí de Llagostera.

Foto autor desconegut)

**L'edifici polivalent
inaugurat per la Festa
Major de 1999.**

A començaments del curs escolar 98-99, l'ajuntament va cedir al Departament d'Ensenyament de la Generalitat un terreny de 8.339 metres quadrats per tal de construir-hi l'Institut d'Ensenyament Secundari. El solar cedit es trobava situat al sector Ganix, una zona propera al centre urbà que preveia la seva urbanització en un futur pròxim.

Cultura

L'EDIFICI POLIVALENT: EL LOCAL QUE IMPULSARIA LA VIDA SOCIAL DEL POBLE

Amb un pressupost que sobrepassava els 50 milions de pessetes, l'ajuntament juntament amb la col·laboració econòmica del PUOSC (pla únic d'obres i serveis de Catalunya) va tirar endavant la construcció d'un edifici polivalent, situat a la zona esportiva del poble. Per tal de poder afrontar les despeses, l'ajuntament va vendre's part del patrimoni municipal per valor de 16 milions de pessetes.

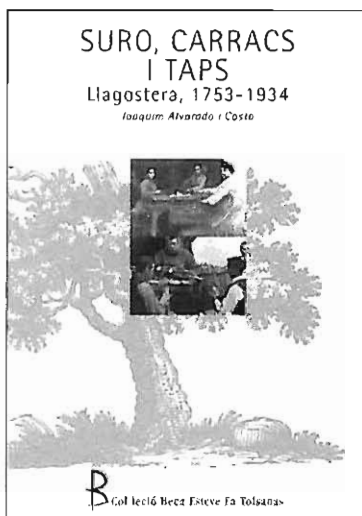
L'alcaldesa de Llagostera, Pilar Sancho, considerava que la construcció de l'edifici polivalent impulsaria la vida social del poble, ja que les possibilitats del local serien múltiples: des de sopars fins a balls, passant per representacions teatrals o concerts. Malgrat l'oposició dels grups municipals del PSC, IC-EV i ERC al projecte, l'edifici polivalent es va inaugurar durant la festa major de 1999, de manera que el local va ser utilitzat per primer cop per substituir el tradicional envelat que acollia els balls i concerts de la festa major.

LA FESTA MAJOR: DEL PASSEIG POMPEU FABRA A LA ZONA ESPORTIVA

La festa major de 1996 es va caracteritzar per ser la primera que no es celebrava al passeig Pompeu Fabra i es traslladava a l'avinguda de l'Esport. Segons les afirmacions de Pilar Sancho, el canvi d'emplaçament es va deure al fet que es va pensar que a la zona esportiva hi havia més espai i que d'aquesta manera podrien venir atraccions més grans i també, es podrien estalviar les queixes dels veïns del passeig que es repetien cada any per les mateixes dates, a causa del soroll que ocasionaven les parades enmig del poble.

Malgrat les queixes de nombrosos veïns de la població, Pilar Sancho va considerar que la festa major de 1996 serviria de prova per veure si el nou emplaçament era millor i si finalment seria el definitiu. Així

Portada del segon llibre de la col·lecció Beca Esteve Fa dedicat a la indústria del suro, obra de Joaquim Alvarado.

doncs, passada la festa es van fer les valoracions pertinents i es va considerar que la nova ubicació, tot i haver provocat un dèficit de 7 milions de pessetes a causa del lloguer dels terrenys i dels generadors de l'electricitat, havia satisfet tota la població, de manera que des d'aquell any la zona esportiva acull cada any les parades, les atraccions i les carpes de la festa major.

EN RECORD DE L'ESTEVE FA
Des de l'àrea de cultura de l'ajuntament es va impulsar la Beca de Recerca "Esteve Fa Tolsanas", de caràcter bianual,

amb l'objectiu de fomentar la recerca i contribuir al coneixement (de qualsevol àrea: ciències naturals, socials, econòmiques...) de la realitat històrica i del moment actual de la població de Llagostera. La beca portava el nom d'Esteve Fa en record d'un home que va ser un entusiasta de tot el relacionat amb Llagostera.

LLAGOSTERA TÉ UN TOC

L'Ajuntament va convocar un concurs, la iniciativa del qual la tingué el Butlletí de Llagostera, durant la primavera de 1997, amb l'objectiu de trobar un logotip i un eslògan que servís de promoció per al municipi.

El logotip i l'eslògan escollits, que van ser aprovats durant l'estiu de 1997, van ser dissenyats per Eduard Bellvehí i Rosa Casanovas, respectivament. El logotip representa la silueta de l'emblemàtic campanar de l'església simulant unes alegres traçades de pinzell. Per altra banda, l'eslògan escollit era una frase curta però consistent: "Llagostera té un toc".

PROMOCIÓ DE LA GASTRONOMIA LLAGOSTERENCA

Els restaurants, els carnisers i les pastisseries del poble van posar-se d'acord, durant el 1998, per tal d'escollir un producte gastronòmic amb el qual la gent associés el nom de Llagostera. Un dels elements que configuraren aquesta nova gastronomia típica llagosterenca era la Pinyonera, una botifarra de panses i pinyons que es podia trobar a totes les carnisseries i restaurants de la vila. L'altre element estrella era "les Delícies de Llagostera" un pastisset d'ametlla i xocolata, amb la silueta de l'església dibuixada pel damunt amb coco, que es podia trobar a dues pastisseries del poble i als restaurants.

TRES NOVES ENTITATS

Durant la legislatura del 1995 al 1999 van sorgir tres noves entitats, el Butlletí de Llagostera, la Colla de Puntaires i la Colla Gegantera de Llagostera, les quals van significar un creixement de les activitats culturals al poble i van donar una nova empenta a les associacions de la vila, les quals havien quedat força estancades fins al moment.

El Butlletí de Llagostera s'encarregà des d'aquell moment d'editar de forma trimestral una revista de caràcter local on els habitants es podien informar del que passava al municipi, podien llegir diferents entrevistes, reportatges relacionats amb l'entorn de la vila, etc.

Per altra banda, la Colla Gegantera de Llagostera s'encarregà des del moment de la seva fundació de representar el municipi en d'altres poblacions, així com de l'organització de la trobada gegantera que es realitzà a la vila durant cada festa major i la participació en una gran quantitat d'actes organitzats per l'ajuntament, com per exemple la cavalcada de reis i les diferents fires municipals.

Comunicació

NOVES INSTAL·LACIONS DE RÀDIO

Llagostera Ràdio va celebrar els seus tretze anys d'emissora municipal (1984-1997) estrenant un nou local i uns equipaments moderns. L'equip de Llagostera Ràdio va estrenar el nou edifici, ubicat al carrer St. Pere, que s'havia construït amb finalitats d'ubicar-hi equipaments municipals com la ràdio o el Jutjat de Pau. Aprofitant les noves instal·lacions, el director de la ràdio va signar un acord amb l'IES Llagostera per tal que els alumnes hi poguessin realitzar cursets i promoure així la radiodifusió entre els més joves del poble.

La polèmica

COMENÇA LA POLÈMICA DE LA LÍNIA DE LES GAVARRES

L'estiu de 1997 cinquanta famílies de Llagostera van començar la seva lluita contra la línia d'alta tensió de les Gavarres que volia construir ENHER per tal de proporcionar energia elèctrica a les zones turístiques de la Costa Brava. Els veïns dels veïnats de la Bruguera, Gaià, Cantallops i Panedes s'oposaven que passés per casa seva la línia de 110 quilovolts que ENHER volia instal·lar des de Juià fins a Castell d'Aro, al·legant que era perjudicial per a la salut i causava un gran impacte mediambiental.

A partir d'aquell moment van començar a sorgir traçats, estudis i energies alternatives al projecte, però totes van ser rebutjades per la companyia. A partir de 1998 els afectats, coneguts com els "antilínia", de tots els pobles per on passava la línia (Juià, Quart, Cassà de la Selva, Llagostera, Santa Cristina i Castell d'Aro) van començar la seva guerra contra ENHER: recollida de signatures, instal·lació de pancartes gegants, presentació d'informes de salut, aturades en les obres, manifestacions, sabotatges...

Malgrat l'oposició de tots els ajuntaments dels pobles afectats, la Generalitat de Catalunya, amb Jordi Pujol de president, va declarar la línia d'utilitat pública i va anunciar que era necessària la construcció per tal que la Costa Brava pogués disposar de l'energia suficient per afrontar els estius.

1999-2003

Campanya electoral

Les eleccions del 1999 han estat, segurament, una de les que han provocat més expectació: per segon cop es veia la possibilitat que CiU quedés desbancada de l'ajuntament i que una altra força política ocupés el seu lloc durant els propers quatre anys.

Per una banda CiU, que havia ocupat l'ajuntament durant vint anys, presentava una candidatura formada per tot de cares noves. Per l'altra banda PSC, ERC i IC-V s'havia unificat per formar una sola candidatura d'esquerres i independents anomenada "Entesa per Llagostera" amb l'objectiu de vèncer CiU i desbancar-la del govern municipal.

A més d'aquests dos partits, també es presentava a Llagostera, per primer cop, un grup totalment de dretes, el Partit Popular, el qual governava a àmbit de l'Estat Espanyol des de feia tres anys.

Tot i així, mitjançant els debats que es varen fer durant la campanya, es deixava entreveure que la gran rivalitat era entre CiU i Entesa per Llagostera, i es suposava que tindrien uns resultats molt renyits el dia 13 de juny de 1999.

CiU es presenta amb cares noves

El grup de Convergència i Unió de Llagostera havia decidit, després de la mort de Narcís Casas, afrontar les noves eleccions amb noves energies i noves persones. Es presentava com a alcaldable Josep Comas, un jove arquitecte amb la il·lusió de dur a terme un projecte de treball per al municipi, que consistia a prioritzar com a únic objectiu els veïns i veïnes de Llagostera, fer un municipi on tothom es trobés a gust i preparar la població per afrontar en condicions el futur.

Entre les seves propostes hi havia augmentar l'assistència sanitària, potenciar el patronat d'esports, dinamitzar la zona Industrial, arranjat les places i els passejos, mirar de conservar la població pagesa local i crear nous equipaments culturals i esportius.

La nova agrupació d'esquerres

Finalment el 1999 es va fer realitat la coalició d'esquerres que el PSUC havia proposat fer en les eleccions de 1987.

La fórmula escollida era una agrupació d'electors formada pel PSC, ERC, IC-Els Verds i un grup de persones independents que volien iniciar una etapa política diferent.

L'alcaldable que proposaven era militant d'Iniciativa, Lluís Postigo, un jove advocat que encapçalava un projecte engrescador en el qual es pretenia que el ciutadà participés i s'integrés en la política municipal.

En el seu programa electoral s'hi trobaven propostes com adequar la llar d'infants a la normativa, oferir cursos per a l'educació d'adults, fomentar el comerç local, promocionar el municipi, donar suport als serveis socials, millorar les instal·lacions de la llar d'avis, crear un

Consistori sorgit de les eleccions municipals celebrades el 13 de juny de 1999.
(AMLLA. Fons Ajuntament de Llagostera.
Foto C. Oliveras)

programa d'integració dels immigrants, implantar de forma correcta l'Àrea Bàsica de Salut i consolidar les festes locals creant una comissió de festes.

El Partit Popular a Llagostera

El Partit Popular es presentava a Llagostera com una garantia de futur per al poble: establien que el seu programa tenia un missatge de renovació i progrés que situarien el municipi en les vies del futur.

Per part de la candidatura, encapçalada per Gabriel Sánchez, es pretenia impulsar la indústria i l'agricultura, protegir el comerç local, millorar la qualitat de vida dels ciutadans i desenvolupar una política esportiva municipal, entre d'altres propostes.

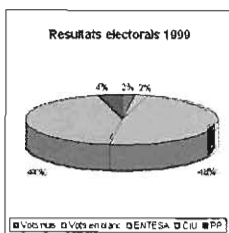
Punts en comú

Malgrat les diferències ideològiques, els tres grups tenien alguns objectius en comú, com la construcció del nou Institut d'Educació Secundària, donar suport a les diferents entitats del poble, legalitzar les urbanitzacions, formar contínuament la policia municipal, potenciar la recollida selectiva, reduir la contaminació lumínica i acústica i, també, millorar els accessos d'entrada a la població.

Consistori

Després de vint anys d'ajuntaments democràtics i cinc eleccions municipals, es podria considerar que els resultats electorals del 13 de juny de 1999 van significar un canvi en la política municipal llagosterenca.

Després de vint anys d'ajuntaments democràtics, a Llagostera es vivia una situació d'incògnita davant les eleccions municipals que es presentaven, per primer cop una agrupació formada per tres partits d'esquerres i per independents es presentava a les eleccions i podia fer perillar l'hegemonia de CiU. A més d'aquestes dues candidatures, també competia per ocupar el govern llagosterenc una altra força política, el Partit Popular.

Resultats

4.535 llagosterencs havien estat cridats a les urnes per escollir el govern municipal dels propers quatre anys. Per primer cop, la xifra de votants va superar els 3.000 i van ser 3.023 electors els que van decidir els resultats d'aquestes eleccions. Per tant, un 66 % dels electors van exercir el dret a vot.

Entesa per Llagostera, agrupació formada per partits d'esquerres i independents, va guanyar les eleccions municipals de 1999 amb un 48 % dels vots (1.434), que equivalia a 7 regidors. CiU, força que havia governat Llagostera en els últims vint anys, obtenia un 44 % dels vots (exactament 1.333, cent un vots menys que l'Entesa) i per consegüent obtenia 6 regidors. Finalment el Partit Popular amb un 4 % dels vots (123) no podia entrar al nou ajuntament ja que no guanyava cap regidor.

Lluís Postigo García va esdevenir el nou alcalde de Llagostera després d'obtenir la majoria dels vots dels regidors en l'acte de proclamació. Els altres sis regidors de l'Entesa s'encarregarien d'una regidoria, mentre que els sis regidors de Convergència i Unió formarien part de l'oposició.

Nom	Càrrec – Regidories delegades	Partit polític
Lluís Postigo Garcia	Alcalde /	ELL
Jaume Moll Ferrandis	1r. Tinent d'alcalde / Hisenda, personal, participació ciutadana i comunicació	ELL
Montserrat Pla Font	2a. Tinent d'alcalde / Seguretat Ciutadana, serveis socials, solidaritat, cooperació, obres i serveis municipals	ELL
Esteve Barceló Bosch	3r. Tinent d'alcalde / Ensenyament i esports	ELL
Jordi Noguera Sabarí	4t. Tinent d'alcalde / Medi ambient i protecció civil	ELL
Miquel Ramis Coris	Promoció local, sanitat i consum	ELL
Montserrat Vila Gutarra	Cultura, joventut i festes	ELL
Josep Comas Boadas	Cap de l'oposició	CiU
Manel Ramírez Malagón	Oposició	CiU
Marta Julià Mestres		CiU
Josep Ayach Costa		CiU
Ramon Soler Salvadó		CiU
Salvador Debant Ribera		CiU

Accions

La primera legislatura d'esquerres donava esperances al sector més progressista de la població que s'establissin canvis en les actuacions municipals.

Urbanisme

EL NOU PLANEJAMENT URBANÍSTIC ESBORRA L'AERÒDROM

El consistori llagosterenc al complet va decidir revisar les Normes Subsidiàries elaborades durant la primera legislatura democràtica de 1979. Tant l'alcalde, Lluís Postigo, com el cap de l'oposició, Josep Comas, van coincidir en la necessitat de modificar la normativa, ja que consideraven que havia quedat desfasada per les necessitats que tenia el municipi en l'actualitat. Un creixement demogràfic superior al previst, el desequilibri del sòl per a les primeres i les segones residències i la falta de terreny industrial eren alguns dels criteris pels quals es van plantejar-ne la revisió.

Segons l'alcalde, el nou POUM permetria aconseguir un poble més cohesionat, la protecció del sòl agrícola, el desenvolupament industrial, un major equilibri econòmic i un aprofitament dels eixos viaris projectats per al municipi, entre d'altres.

El nou pla urbanístic va augmentar el sòl urbà i industrial i va prohibir edificar en zona inundable. L'increment del terreny urbà va sorgir de crear 23 noves hectàrees de sòl urbà i 28 de terreny no urbanitzable i va reduir el terreny no urbanitzable en un total de 111 hectàrees.

UN CATÀLEG DE PATRIMONI ARQUITECTÒNIC

A finals de 2002 l'ajuntament va fer una revisió exhaustiva de treball de camp per tal d'actualitzar el catàleg del patrimoni arquitectònic municipal. En aquest nou catàleg s'hi van incloure 111 edificacions, 51 de les quals eren masies, i 23 jaciments arqueològics. Entre les masies protegides hi havia can Tarré, can Nadal, can Llambí, can Roura, can Vidal de Llobatera, can Rissec i el molí de can Gotarra. Els jaciments arqueològics protegits eren la font de Panedes, el puig Ros i la cova de can Rissec, entre d'altres. Per a cada element a protegir es van elaborar una fitxa on constaven les dades de l'element i se'n va fer una regulació específica.

Sanitat

AMPLIACIÓ DEL CAP

A finals de 2001 l'ajuntament va aprovar l'ampliació del CAP amb un pressupost de 60 milions de pessetes.

Aquesta ampliació permetia doblar gairebé l'espai de què es disposava fins al moment al centre, a més d'incrementar el nombre de serveis que oferia el CAP, i renovar les instal·lacions que havien quedat petites i desfasades i no eren suficients per poder donar servei a tots els ciutadans.

Es tenia previst fer-hi un despatx per a cada metge i infermer, a més d'una sala per a l'especialitat d'odontologia, una altra per a assistències de vigilància i una per a conferències.

L'ampliació del CAP va coincidir amb la urbanització d'una part de la zona enjardinada del parc de l'Estació, i amb l'ampliació del CAP de Cassà, dispensari on s'han de dirigir els llagostercs els dies festius.

Medi Ambient

TANQUEN L'ABOCADOR DE RUNES DE SOLIUS

El juliol de 2002 van haver de tancar l'abocador de runes de Solius perquè no hi cabien més residus. El Consorci que s'encarregava de la regència havia demanat a la Generalitat una llicència d'ampliació de l'abocador, però aquesta els havia estat denegada. Arran de la no atorgació de la llicència, van començar a generar-se petits abocadors incontrolats als boscos i a la llera del Ridaura.

L'ajuntament de Santa Cristina d'Aro creia que el problema es podria superar si es controlés de quines poblacions i empreses abocaven les deixalles a Solius, ja que segons semblava empreses i pobles de fora de les comarques gironines i fins i tot de fora del territori català es desplaçaven fins a l'abocador de Solius per dipositar-hi els residus.

LA VIA DEL CARRILET CONVERTIDA EN CARRIL BICI

Les obres del carril bici entre Girona i Sant Feliu de Guíxols van començar durant el novembre de 1999 i van acabar-se a l'estiu de 2000. Aquesta via seguia el trajecte que antigament feia el "Carrilet", passant per poblacions com Quart, Cassà de la Selva, Llagostera o Castell d'Aro.

Les obres, que es van iniciar en el límit entre Cassà i Llagostera, es van anar executant en direcció a St. Feliu i paral·lelament en direcció a Girona.

Finalment el juny de 2000 el carril bici va ser inaugurat amb una "bicicletada" des de Girona fins a Sant Feliu, on es va organitzar un gran dinar commemoratiu.

El Carril Bici

Educació

CONSTRUCCIÓ DE L'INSTITUT

El nou centre, situat al sector Ganix, va entrar en funcionament el curs 2003-2004. Els alumnes de l'Institut d'Educació Secundària feia temps que reclamaven unes instal·lacions en condicions, ja que l'espai habilitat "temporalment" eren unes aules prefabricades amb moltes mancances.

L'octubre de 1999 Ensenyament va adjudicar a través de l'empresa pública GISA el contracte per a la redacció del projecte de l'obra de construcció de l'Institut de Llagostera, per un import de 19.700.000 pessetes.

Les obres van començar el maig de 2002 i es preveia que s'executessin en un període de 14 mesos. Per tal que els accessos a l'Institut, la xarxa de clavegueram i la de llum estiguessin a punt quan es posés en funcionament l'IES, l'ajuntament va contractar també les obres d'urbanització del sector Ganix.

L'AULA D'INFORMÀTICA DEL CEIP FUNCIONA AMB ENERGIA SOLAR

Els alumnes del col·legi Lacustària van poder veure a finals de 2002 com l'aula d'informàtica de l'escola funcionava amb energia solar. Francesc Sureda, autor del disseny i de la construcció de l'aparell de Font Solar Autònoma instal·lat al pati, va explicar als alumnes el funcionament i els avantatges que suposava l'energia solar envers altres tipus d'energia que feien la mateixa funció.

Cultura

L'AJUNTAMENT EDITA UN LLIBRE

El desembre de 2001 es va presentar el llibre anomenat *El terme de Llagostera* de Marta Albà i Lluís Torres. Formava part de la col·lecció Llibres de Crònica i recollia el vessant històric de la formació del terme i la localització de "fites".

L'estudi de la formació del terme de Llagostera reflecteix que hi havia hagut fins a 72 senyals (fites de terme) que marcaven el terme municipal del poble. El marc teòric del llibre explica com evoluciona aquesta fitació al llarg del temps, mentre que el treball de camp recull la localització de fins a 59 fites (tretze més de les que descriu l'últim reconeixement de termes del 1924-1925, i tretze menys de les que hi havia hagut). Segons Marta Albà algunes de les fites que faltaven havien desaparegut o no havien estat localitzades perquè es trobaven en zones molt emboscades.

Aquest era el tercer volum d'aquesta col·lecció, darrera de *Isabel Vilà i Pujol. La primera sindicalista catalana* de F. Ferrer i Girònes i de *Les muralles de Llagostera* de Josep Cantó i Antoni Mascort.

EL REI MARXA DE LA SALA DE PLENS

L'ajuntament va aprovar per unanimitat donar suport a Xus Artiola, professor de l'IES Llagostera i portaveu de la plataforma "Jo també el denuncio", mitjançant la retirada del retrat del monarca de la sala de plens. D'aquesta manera l'ajuntament mostrava el desacord amb les declaracions fetes pel rei el 23 d'abril de 2002 a l'acte de lliurament del premi Cervantes, quan va afirmar que la llengua castellana no havia estat mai una llengua d'imposició.

Xus Artiola, com a portaveu de diferents entitats, va denunciar el rei per les paraules pronunciades al seu discurs. Arran d'aquesta denúncia, Artiola va ser acusat d'un delictes d'injúries i de calúmnies, ja que es considera que la persona del rei és inviolable.

LLAGOSTERA TAMBÉ FORMA PART DE LA MEDITERRÀNIA

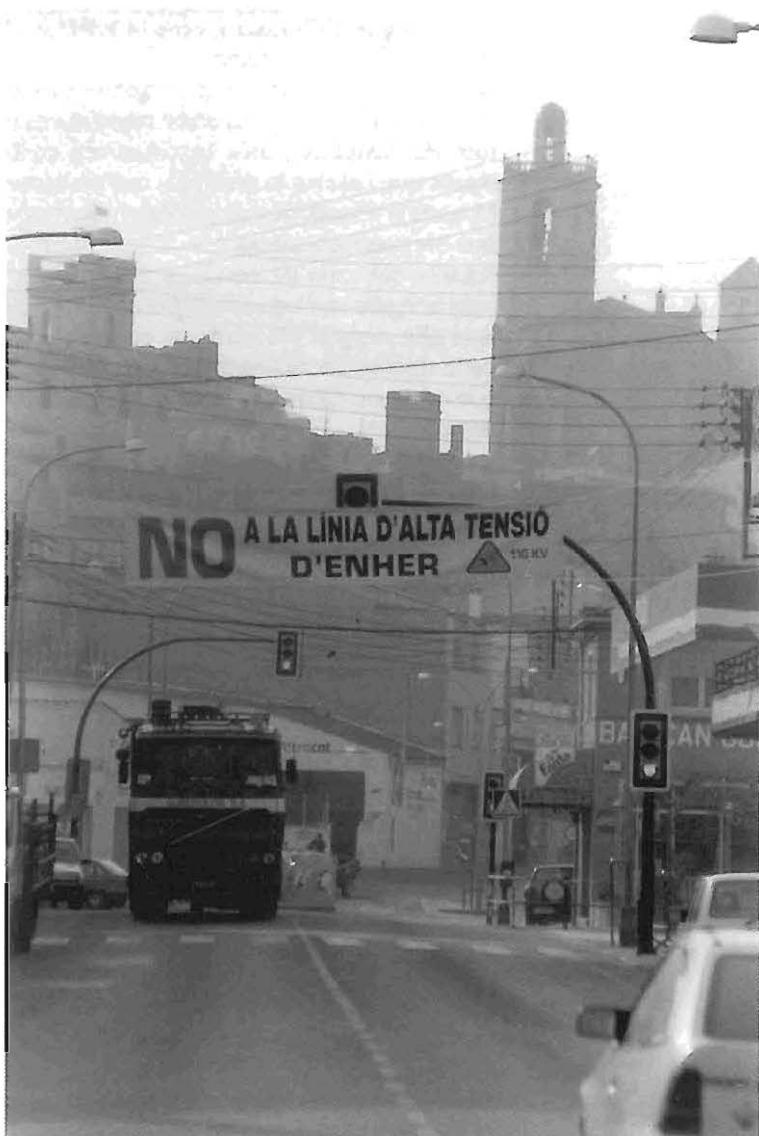
El juny de 2002 una cinquantena d'ajuntaments catalans, entre ells el de Llagostera, donava suport a una campanya municipal per donar a conèixer la diversitat cultural de la Mediterrània. El màxim objectiu de la comissió formada per diferents representants dels municipis catalans (Fons Català de Cooperació) que va impulsar la campanya *La Mediterrània, una cruïlla de pobles* era sensibilitzar la població que la cooperació entre els diferents pobles de la Mediterrània era una necessitat urgent. Entre les activitats que proposava aquesta campanya hi havia activitats informatives i didàctiques, conferències sobre migracions, drets humans, medi ambient, conflictes i també diverses exposicions sobre diferents països de la Mediterrània, entre d'altres activitats.

La polèmica

CONTINUA LA POLÈMICA DE LA LÍNIA

Amb l'arribada del nou consistori els problemes de la línia d'alta tensió van continuar. Lluís Postigo, nou alcalde de Llagostera, es va posicionar ràpidament, com ja havia fet en la legislatura

La polèmica per la línia d'alta tensió de les Gavarres marca la legislatura. (AMLLA. Fons AC Papu Tisores - El butlletí de Llagostera. Foto Carles Oliveras)

anterior des de l'oposició, en contra de la construcció de la línia.

Els afectats per la línia d'alta tensió de les Gavarres demanaven el soterrament, ja que no creava tant d'impacte visual ni tampoc era tan perjudicial per a la salut.

Al llarg d'aquests quatre anys que va durar la polèmica, els "antilínia" i la Coordinadora Antilínia van continuar sempre amb la seva lluita particular: més signatures, més pancartes, més presentacions d'alternatives, més sabotatges...

D'altra banda, la Generalitat de Catalunya, amb Jordi Pujol de president, va decidir que si no s'arribava a un acord entre afectats i Enher, la línia s'acabaria imposant per decret.

Al mateix temps l'ajuntament tenia una ordre d'enderroc de les torres, que no descartava executar, malgrat que volia dialogar amb la companyia elèctrica.

La Generalitat, en veure que no s'arribava al consens, va acabar imposant la línia per decret. Amb una sola setmana (del vint-i-quatre al trenta de setembre de 2001), Enher va instal·lar les torres que faltaven a Llagostera i també va muntar els cables que permetrien que l'electricitat arribés a la Costa Brava. Això sí, sempre custodiats pels Mossos d'Esquadra, amb la finalitat que ningú els molestés a l'hora de realitzar la feina.

Durant aquella setmana, a Llagostera es va viure una mobilització mai vista. El polígon industrial havia esdevingut centre de reunió de tots els "antilínia", dels llagosterencs contraris a la línia, de periodistes que cobrien la polèmica que va donar a conèixer el poble i de Mossos d'Esquadra que protegien els treballadors de les persones que els pagaven el sou.

Aquella setmana va servir perquè el poble de Llagostera estigués més unit que mai i que mostrés el rebuig a la línia d'alta tensió, una línia que malgrat els esforços que es van fer per part del col·lectiu de la Coordinadora Antilínia i de l'ajuntament, encara és l'hora d'ara que continua funcionant i portant electricitat als turistes de la Costa Brava.

L'ESCÀNDOL DE LES CINTES

L'altra gran polèmica del consistori del 1999-2003 va ser l'escàndol de les cintes. Segons semblava, CiU no s'havia pres gaire bé el relleu d'Entesa al govern municipal i va intentar subornar un regidor del nou consistori per impulsar una moció de censura contra l'alcalde.

El maig de 2000 Jordi Noguera i Lluís Postigo asseguraven que Josep Comas (alcaldable de CiU a les eleccions de 1999) i Francesc Boadella havien intentat subornar el regidor Jordi Noguera per impulsar una moció de censura contra l'alcalde, Lluís Postigo. Boadella s'havia reunit amb Noguera per parlar d'una possible moció de censura contra Lluís Postigo, a canvi d'una quantitat de diners (10 milions de pessetes i 500.000 pessetes més cada mes) i també una feina de "tapadora", reunió de la qual Josep Comas estava al corrent.

Aquestes converses havien estat enregistrades per part del regidor d'Entesa i van ser presentades al jutge com a prova.

Tot i que primerament va ser un jutge qui va portar el cas, més tard es va remetre l'assumpte a un jurat popular. La petició de pena que se'ls demanava era del pagament d'una multa i dels costos judicials.

Finalment durant l'estiu de 2005 es va resoldre el cas de les cintes. El jurat popular va absoldre Josep Comas i va trobar culpable Fran-

cesc Boadella. Aquest empresari havia ofert al regidor Jordi Noguera una feina ben remunerada i una quantitat de diners per avançada perquè signés una moció de censura contra l'alcalde, amb la finalitat que CiU entrés al govern i es construís el polígon industrial que li hagués proporcionat beneficis. Boadella va ser condemnat a un any de presó per intent de suborn, a més de pagar la meitat de les costes del judici, incloses les de l'acusació particular.

Conclusions

“Em fa l'efecte que aquest és un poble una mica desgraciat, sempre s'hi han volgut fer grans coses i en el fons cap projecte no ha tirat endavant”. Amb aquestes paraules, Enric Marquès donava el seu punt de vista del poble de Llagostera, un poble on ell era nouvingut i per tant podia analitzar sense coaccions sentimentals.

He arribat a la conclusió que, en certa manera, Enric Marquès tenia raó. Al llarg del període de la democràcia, Llagostera ha estat el lloc on s'han intentat fer grans macropojectes per part d'empreses estrangeres (tant de la resta de la comarca com de la resta de l'Estat), i cap d'ells ha arribat al final. Des de l'ajuntament s'ha procurat que els llagosterencs s'involucrin en la vida social del poble, tant a través de les entitats com a nivell personal, però jo crec que mai s'ha acabat d'aconseguir. El mateix consistori ha provat que les relacions entre l'equip de govern i l'equip de l'oposició siguin les millors possibles per tal d'aconseguir el màxim profit pel poble. Però això tampoc ha estat possible. Encara que potser han estat els constants estires i arronses que ha viscut la política municipal que han fet possible la construcció de nombrosos equipaments dels quals disposa el poble. Com per exemple el polivalent. Si l'oposició i l'equip de govern s'haguessin posat d'acord, potser ara no disposaríem d'aquest edifici per realitzar-hi diferents activitats.

Malgrat que Marquès considerés Llagostera un municipi desgraciat, des del meu punt de vista no el puc acabar de definir d'aquesta manera. El sentiment “patriòtic” que tinc envers el meu poble no m'ho permet.

Llagostera, com tots els municipis, té coses bones i dolentes, tant ara en la democràcia, com abans en la dictadura. I, encara que governin dretes, esquerres o centres, sempre es produirà la mateixa situació.

La meva generació, i no parlo solament dels nascuts l'any 1988, sinó de tots aquells que a hores d'ara encara no hem exercit el dret de vot en unes municipals, no recordem un govern convergent a la població. La nostra memòria política es remunta a aquelles eleccions tant disputades entre Entesa per Llagostera i Convergència i Unió, quan va guanyar l'Entesa i molta gent deia que a partir d'aquell moment tot canviaria. Nosaltres no podem saber del cert si en realitat les coses han canviat o no, ja que crec que sempre estarem coaccionats sota les influències dels més grans.

És per això que, només després de realitzar aquest treball, he pogut arribar sense cap mena de dubte a un munt de conclusions sobre la millora o l'empitjorament de la política municipal al llarg d'aquests vint-i-quatre anys.

Per començar, totes les campanyes electorals al llarg d'aquest període s'han caracteritzat per la presentació de més d'un partit a les eleccions municipals. Per tant, no s'ha produït mai la situació de saber del cert qui seria el nou alcalde de la població en el moment que els electors anessin a les urnes a votar.

Per altra banda, la participació per part dels ciutadans llagosterecs cridats a les urnes per votar sempre s'ha mogut entre el seixanta-cinc i el setanta-u per cent. En cap eleccions s'ha disminuït ni augmentat aquest percentatge.

En cinc ocasions Convergència i Unió ha guanyat les eleccions i una ho ha fet Entesa per Llagostera. D'aquests cinc triomfs convergents, només n'hi va haver un que no va ser per majoria absoluta: l'any 1991. Per tal de formar consistori Convergència i Unió va pactar amb el Partit Socialista de Catalunya, el qual van rebre dues tinències d'alcalde i atribucions de regidors.

Només en dues ocasions s'ha produït un canvi d'alcalde durant el transcurs de la legislatura. El primer cop va ser el 1980, quan Maria Gifre va plegar per motius personals i Josep Codina, regidor fins aquells moments, va substituir-la. El segon cop va ser a finals de 1996 quan va morir Narcís Casas després d'una llarga malaltia i Pilar Sancho, regidora de Cultura fins aquell moment, va rebre el càrrec d'alcaldesa.

Pel que fa a les diferents accions fetes pel consistori en els diferents àmbits (cultura, urbanisme, ensenyament, medi ambient, esports...), es pot veure que s'han executat moltes millores, com serien l'ampliació i construcció de nous equipaments i la potenciació de les entitats, entre d'altres.

Pel que fa a les polèmiques, quasi en cada legislatura, exceptuant la del 1983-1987 en què Josep Puig era alcalde, a Llagostera hi ha hagut un tema de conflicte.

En les primeres legislatures, els temes polèmics van ser majoritàriament discrepàncies entre ciutadans i polítics sobre la construcció o no de certs projectes.

Primerament amb la pista de proves de Motor Ibèrica, després amb l'aeròdrom, més tard amb el macrogeriàtric i finalment amb el centre sanitari de luxe, Llagostera ha vist com un munt de projectes escollien els seus terrenys per ubicar-los, però que finalment els promotors es tiren enrere i no n'hi ha cap que arribi a la fi.

Les últimes legislatures tenen de tema de polèmica algun escàndol, com el cas de les cintes, o una vertadera batalla com és la línia d'alta tensió de les Gavarnes.

La línia va donar un cert protagonisme a Llagostera i al seu alcalde, uns vertaders "gals" al més pur estil d'Astèrix i Obèlix resistents a l'atac dels romans, en aquest cas a l'atac dels "peixos grossos" d'Enher i de la Generalitat.

Finalment la conclusió més evident a la qual he arribat és que cada consistori escull un gran tema estrella, que és al que dediquen gran part del temps de la seva legislatura, i posteriorment és el que tots els alcaldes rememoren al moment de realitzar-los l'entrevista.

En el cas del primer consistori (1979-1983) quan Maria Gifre i Josep Codina van ser alcaldes, el tema central és l'elaboració de les Normes Subsidiàries. Durant el segon consistori (1983-1987) presidit per Josep Puig el tema estrella és la construcció del dispensari municipal. Del 1987 al 1991, quan Narcís Casas va ser per primer cop alcalde democràtic, el tema central és l'inici de d'urbanització de la

plaça Catalunya i la construcció del pavelló poliesportiu. La quarta legislatura democràtica (1991-1995) amb Narcís Casas al poder, el tema estrella continua essent la urbanització de la plaça Catalunya. L'últim consistori convergent (1995-1999), amb Pilar Sancho d'alcaldesa, aposta per l'edifici polivalent com la principal obra de la seva legislatura. Finalment a l'últim consistori analitzat presidit per Lluís Postigo, l'obra estrella que destaca és la construcció de l'Institut de Llagostera, encara que s'inaugurés en la següent legislatura.

Per acabar vull dir que, com s'ha vist en el transcurs del treball, els sis consistoris democràtics han procurat realitzar el màxim profit per al poble, encara que en algun moment els ciutadans llagosterencs se'ls hagín oposat i hagín realitzat una obra per decret.

Agraïments

Aquest treball no hagués estat possible sense l'ajuda de moltes persones que sense cap motiu, només per facilitar-me la feina, m'han donat un cop de mà. Persones com la Marta Albà, l'arxivera de l'arxiu municipal de Llagostera, l'Olga, la Marta i la Mercè de la Biblioteca, la gent de l'arxiu del diari "El Punt", en Joan Ventura, en Jaume Moll i els diferents alcaldes de la vila com la Maria Gifre, en Josep Codina, en Josep Puig, la Pilar Sancho o en Lluís Postigo. I sobretot, no hagués estat possible sense la col·laboració d'en Pitu Basart, el meu tutor del treball, que m'ha ajudat al llarg de tot el procés del treball, des del principi fins al final.

TÍTOLS PUBLICATS

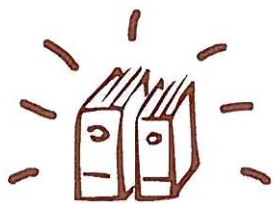
- 1 - *El Mercat i la Fira* de Marta Albà i Espinet
- 2 - *El passeig Romeu* de Fina Solà i Llirinós
- 3 - *Breu història de la infermeria a Llagostera* de Rosa Masana i Ribas
- 4 - *El llarg acabament de l'església de Llagostera (Segles XVII-XVIII)* de Josep M.T. Grau i Roser Puig i Tàrrach
- 5 - *Jaume Roura i Prats. Radiografia d'un cacic* de Dolors Grau i Ferrando
- 6 - *Indústries sureres a Llagostera* de Fina Blanch i Rissech i Rosa Masana i Ribas
- 7 - *La Casa de les Vídues. Cent anys per tenir una biblioteca pública* de Joan Ventura i Brugulat
- 8 - *La Plaça Catalunya* de Marta Albà i Espinet i Enric Ramionet i Lloveras
- 9 - *Breu història de la sastreria a Llagostera* de Josep Vilallonga i Ribalta
- 10 - *Els noms dels carrers: dedicacions i origen* de Ramon Brugulat i Pagès
- 11 - *L'arqueologia a Llagostera* de J. Merino, L.E. Casellas, X. Rocas
- 12 - *Les fonts de Llagostera* de Magda Saurí i Masgrau
- 13 - *Antoni Varés. Un home i el seu temps* d'Albina Varés i de Batlle
- 14 - *Les sitges de Llagostera* de Josep Burch i Rius
- 15 - *Retaules barrocs* de Josep Maria Grau i Roser Puig
- 16 - *1831-1936. Cent anys de població a pagès* d'Olga Llobet i Guevara
- 17 - *Un notari i els seus papers durant la Guerra del Francès de Marta Albà i Espinet i Ma. Àngels Adroer*
- 18 - *Enric Marquès, el pintor* de Lluís Bassets i Sanchez
- 19 - *1241 Un Privilegi reial* de Montse Varas
- 20 - *L'Hospital* de Marta Albà i Espinet
- 21 - *La pràctica de l'Esport a Llagostera* de Francesc Cortés
- 22 - *Rafael Masó a Llagostera* de Borja Garcia i Vilallonga
- 23 - *El bosc de ribera. La vegetació dels rius i de les rieres de Llagostera* d'Anna Plasencia i Casadevall
- 24 - *"Chantecler". Una revista de principis del segle XX* de Marta Pascual i Llorens
- 25 - *Els ocells de Llagostera: el pla i el nucli urbà* d'Estel Cañiguerol Batllósera
- 26 - *El teixit associatiu de Llagostera: l'associacionisme local des del segle XIX* de Jordi Clara Corominola
- 27 - *Els anurs a Llagostera: granotes i gripaus* d'Eduard Comas i Blanch
- 28 - *Projectes al calaix: les iniciatives no realitzades de Llagostera* de Marta Albà i Espinet
- 29 - *La "Luz de la Selva": els Maçons de Llagostera* de Pau Turon Izquierdo
- 30 - *Casal Parroquial Llagosterenc (1971-2001): Història dels primers 30 anys* de Joan Codolar i Viñolas

L'ARXIU MUNICIPAL

Plaça del Mercat, 5
17240 Llagostera
Tel. 972 80 54 36

Horari: de dilluns a divendres, de 10 a 14 h.

L'ARXIU MUNICIPAL